

พื้ต้นคดีของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

อานาทรณี จันทร์งาม

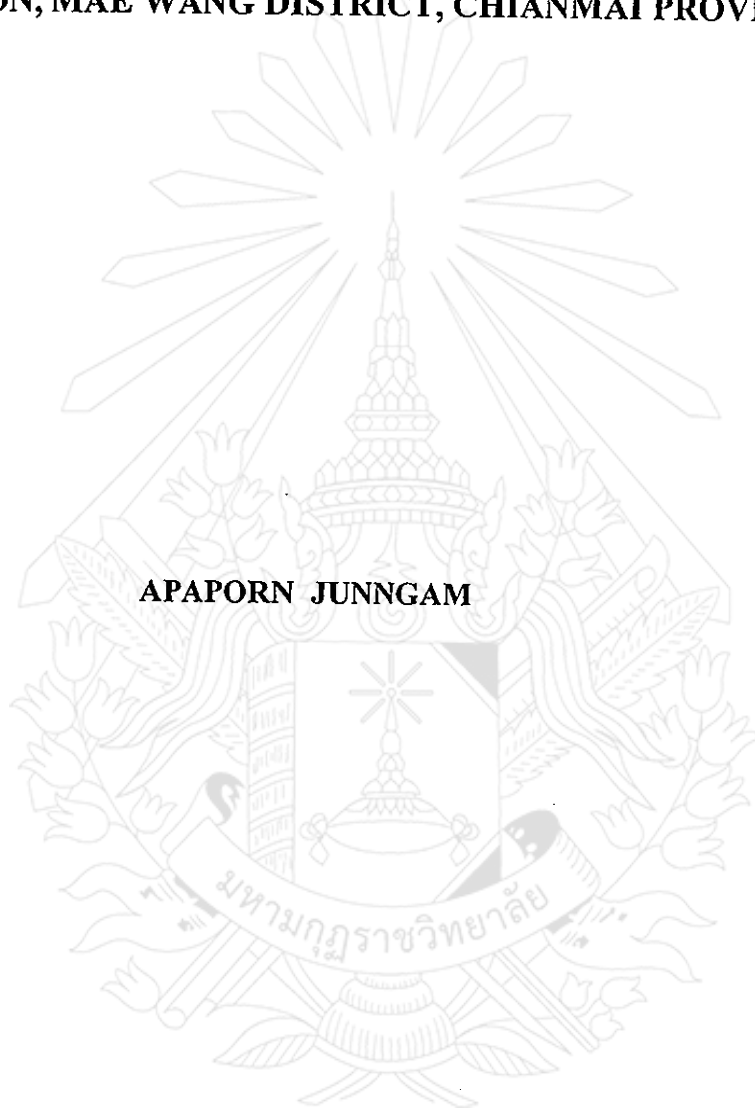
สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2552

**PEOPLE'S ATTITUDE TOWARDS THE EFFECTIVENESS OF THE
ADMINISTRATION OF THUNG PI SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, MAE WANG DISTRICT, CHIANMAI PROVINCE**

APAPORN JUNNGAM

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 (2009)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : อาภาภรณ์ จันทร์งาม
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

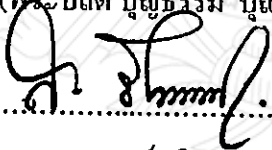

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

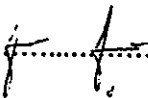
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูทงศ์ ภูณฑลบุตร)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Attitude towards the Effectiveness of the Administration
of Thung Pi Sub-district Administrative Organization, MaeWang
District, Chiang Mai Province

Student's Name : Apaporn Junngam

Department : Government

Advisor : Dr. Poomin Santitisadeekorn

Co-Advisor : Phrapalad Boontham Puññadhammo

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

..... *P. Sampipattanaijorn* ..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

..... *P. Sampipattanaijorn* ..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

..... *Dr. Poomin* ..... Advisor
(Dr. Poomin Santitisadeekorn)

..... *Phrapalad Boontham* ..... Co-Advisor
(Phrapalad Boontham Puññadhammo)

..... *S. Chaimusik* ..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

..... *Putchong* ..... Member
(Asst. Prof. Putchong Kuntolbutra)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: อาภาภรณ์ จันทร์งาม
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. ภูมิินทร์ ลันตาทฤษฎีกร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนที่มีเพศระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชน จำนวน 364 คน โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มาตรฐาน 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test, F-test นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

ประชาชนมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ และด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านเศรษฐกิจและด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกันมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า การบริหารงบประมาณ ไม่กระจายทั่วถึง บุคลากรไม่เพียงพอ และปัญหาการส่งเสริมสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง

แนวทางแก้ไข พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลควร จัดงบประมาณให้เหมาะสม เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอกับปริมาณงาน และส่งเสริมให้มีอาสาสมัครทุกหมู่บ้านเพิ่มขึ้น

Thematic Title : People's Attitude Towards the effectiveness of The Administration of Thung Pi Sub-District Administrative Organization, Mae Wang District, Chiang Mai Province

Student's Name : Apaporn Junngam

Department : Government

Advisor : Dr. Poomin Santitissadeekorn

Co-Advisor : Phrapalad Boontham Puññadhammo

Academic Year : B.E. 2552 (2008)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) to study people's attitude towards the effectiveness of the administration of Thung Pi Sub-district Administrative Organization, Mae Wang District, Chiang Mai Province, 2) to compare the level of people's attitude towards the effectiveness the Sub-district Administrative Organization, classifying according to sex, education and occupation, and 3) to study suggestions on problems and solutions to the effectiveness the Sub-district Administrative Organization. The study sampling subjects consisted of 364 people, accidentally selected. Data collection was made possible through questionnaires with five scales. The research statistics included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test and the findings would be presented in descriptive tables.

Results of the research were as follows:

The people's attitude towards the effectiveness of the administration of Thung Pi Sub-district Administrative Organization in general was rated at medium level. When considering by aspect, it was found that in terms of supporting the quality of life, budget, and basic structure, it was rated at medium level, while in terms of economy and personnel, at low level.

The hypothesis test showed that people with difference in sex, education and occupation had no different attitude towards the effectiveness of the administration of Thung Pi Sub-district Administrative Organization.

Regarding the problem, it was found that the budget was not enough for all the work; personnel were understaffed; health care was not sufficient.

It was suggested for solutions that suitable budget should be allocated; personnel should added in proportion with workload; and more village volunteers should be provided.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน เพื่อให้งานสารนิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาที่ให้สถานที่ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน

ขอกราบนมัสการขอบคุณ ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกรูป/ท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำแนวทางการเรียน ให้ข้อคิด คำลึงใจในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ

ขอกราบนมัสการ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์ วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบและขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิกให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์และขอขอบคุณคณะกรรมการสอบทุกท่านที่ได้ชี้แนะข้อบกพร่องในงานวิจัยเพื่อแก้ไขให้สารนิพนธ์สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร ที่ปรึกษาหลักสูตรสารนิพนธ์ ขอกราบนมัสการ พระปลัด บุญธรรม บุญธรรมโม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัศวชัย ชัยแสวง อาจารย์ตระกูล ชำนาญ และนายชุมพล อินแก้ว ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี้ อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้และขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและอนุมัติการจบการศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้กำลังใจและสนับสนุนด้านต่าง ๆ ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ ในสาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครองที่กรุณาช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

อภาภรณ์ จันทร์งาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	9
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	12
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น	14
2.5 แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัด เชียงใหม่	28
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	35

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	36
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	39
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	40
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
ตอนที่ 2 ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่	43
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	50
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการวิจัย	71
5.2 อภิปรายผล	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	83

	๗
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	85
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับการวิจัย	89
ภาคผนวก ง วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย	96
ประวัติผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	43
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	43
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ผลรวมทุกด้าน	44
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	45
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ	46
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	47
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร	48
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ	49
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	50
ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	50

ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อำเภอแม่แตง	51
ตารางที่ 4.13	แสดงการเปรียบเทียบทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อำเภอแม่แตง	51
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ อำเภอแม่แตง	52
ตารางที่ 4.15	แสดงการเปรียบเทียบทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ อำเภอแม่แตง	52
ตารางที่ 4.16	แสดงการเปรียบเทียบทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อำเภอแม่แตง	53
ตารางที่ 4.17	แสดงการเปรียบเทียบทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหาร งานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อำเภอแม่แตง	53
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร อำเภอแม่แตง	54
ตารางที่ 4.19	แสดงการเปรียบเทียบทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหาร งานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร อำเภอแม่แตง	54
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ อำเภอแม่แตง	55

ตารางที่ 4.21	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	56
ตารางที่ 4.23	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	56
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา	57
ตารางที่ 4.25	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา	57
ตารางที่ 4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.27	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา	59
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา	59

- ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชน
ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอ
แม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา 60
- ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัด
เชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา 60
- ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชน
ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอ
แม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา 61
- ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัด
เชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา 61
- ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชน
ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอ
แม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ 62
- ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัด
เชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ 62
- ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชน
ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอ
แม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ 63
- ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัด
เชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ 63
- ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชน
ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอ
แม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพ 64

ตารางที่ 4.39	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพ	64
ตารางที่ 4.40	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ	65
ตารางที่ 4.41	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ	65
ตารางที่ 4.42	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ	66
ตารางที่ 4.43	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามอาชีพ	66
ตารางที่ 4.44	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามอาชีพ	67
ตารางที่ 4.45	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามอาชีพ	67
ตารางที่ 4.46	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน	68
ตารางที่ 4.47	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ	69
ตารางที่ 4.48	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	69
ตารางที่ 4.49	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานด้านบุคลากร	70
ตารางที่ 4.50	แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขด้านงบประมาณ	70

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 สรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า

35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกิดขึ้นตาม พรบ. สถาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศจัดตั้งครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2538 จำนวน 617 แห่ง ในปี พ.ศ. 2539 ประกาศจัดตั้ง อบต. เพิ่มอีก 2,143 แห่ง รวม มี อบต. ทั้งหมด 2,760 แห่ง ต่อมา ในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการประกาศจัดตั้ง อบต. เพิ่มอีก 3,637 แห่ง รวมเกิด อบต. ทั้งหมด รวม 6,390 แห่ง¹

การจัดระเบียบบริหารงานในตำบล ได้เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ซึ่งกำหนดให้หลายบ้านรวมกันเป็นหมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดูแล และหมู่บ้านหลายหมู่บ้านรวมกันขึ้นเป็นตำบล มีกำนันเป็นผู้ดูแล โดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีภารกิจที่ช่วยเหลือทางราชการในการปกครองท้องที่นั้น ๆ ต่อมาในสมัย จอมพล ป.พิบูลสงคราม ปี พ.ศ. 2499 ได้ออกคำสั่งเรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้านขึ้น เนื่องจากเห็นว่า ในปัจจุบันโลกได้วิวัฒนาการไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ถ้าได้เปิดโอกาสให้ราษฎรได้ร่วมมือกันบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์ต่อท้องที่และประชาชนส่วนรวม โดยไม่ขัดต่อกฎหมายที่มีอยู่แล้วก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะนำประชาชนไปสู่การปกครองระบอบเสรีประชาธิปไตยสมบูรณ์ และด้วยความตั้งใจที่จะส่งเสริมความเจริญของท้องที่ก็จะสำเร็จรวดเร็วยิ่งขึ้นด้วย จึงได้ปรับโครงสร้างของคณะกรรมการตำบลต่อมากระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยกำหนดให้มีการจัดตั้ง “สภาตำบล” และในปีเดียวกันนั่นเอง คือ ปี พ.ศ. 2499 ก็ได้มีการวางระเบียบบริหารงานในตำบลขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 จึงเกิด “องค์การบริหารส่วนตำบล” ขึ้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีการบริหารงานของตนเอง มีพนักงานตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง มีอำนาจหน้าที่ ที่เรียกว่ากิจการส่วนตำบลของตนเอง ทั้งนี้โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ต่อมาจึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ยกเลิก องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งขึ้น ซึ่งขณะนั้นมีเพียง 59 แห่งและให้โอนทรัพย์สิน หนี้สิน และสิทธิไปเป็นของจังหวัดที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตั้งอยู่ ซึ่งในขณะนั้น การจัดรูปแบบของการ

---

¹กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, “จำนวนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น”, 1 มีนาคม 2549, <[http://www.thailocaladmin.go.th/upload/schemaID\[14\]/>](http://www.thailocaladmin.go.th/upload/schemaID[14]/>) (1 March 2006)

บริหารงานตำบลมีถึง 3 รูปแบบ คือ คณะกรรมการตำบลและสภาตำบล ตามคำสั่งที่ 222/2499 รูปหนึ่ง ,องค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 อีกรูปหนึ่ง และ สภาตำบลตามคำสั่ง 275/2509 อีกรูปหนึ่ง ซึ่งทั้งสามรูปแบบนี้มีวิธีการบริหารที่ต่างกันออกไป คณะปฏิวัติในสมัยนั้นจึง ได้ออกคำสั่งเพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารในตำบลให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ โดยเห็นว่า หากการปกครองชั้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคงหรือเหมาะสมแล้ว จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการปกครองส่วนภูมิภาคระดับอื่น ๆ และจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นที่ให้อำนาจก้าวหน้า และการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร จึงได้มีการจัดระเบียบบริหารในตำบลเป็นรูปแบบเดียว คือ “สภาตำบล”

เนื่องจากเหตุผลที่มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่มากที่สุดของรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ซึ่งถือว่ากระจายไปสู่ระดับรากหญ้าอย่างแท้จริงนั้น จึงเป็นที่สนใจกล่าวถึงและสงสัยอยู่ตลอดมาว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะดำเนิน ไปอย่างสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศหรือไม่ ประกอบกับการเสนอข่าวสารของสื่อต่าง ๆ ที่เสนอข่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งมีปัญหาและอุปสรรค ทั้งด้านอาคารสถานที่บทบาทของข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ ความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน การทุจริต การฉ้อโกง การบริหารงานไร้ทิศทางขาดประสิทธิภาพ คำนี้ถึงพวกพ้องและญาติมิตรมากกว่าความต้องการของประชาชนนั้น แม้ว่ากฎหมายจะกำหนด โครงสร้าง รูปแบบองค์กร ที่มาของข้าราชการการเมือง ที่มาของพนักงานส่วนตำบลไว้ชัดเจนเพียงใด หากหัวหน้าฝ่ายการบริหารและประชาชนในท้องถิ่นขาดความพร้อมในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลผู้บริหารและผู้ปฏิบัติขาดความรับผิดชอบ ไม่มีการติดตามตรวจสอบของหน่วยงานที่กำกับดูแลอาจเนื่องจากสาเหตุที่สถานที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ห่างไกลเขตเมือง และทัศนคติและความคาดหวังของประชาชนที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเอง จึงเป็นภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ขาดความสง่างามในเรื่องการบริหารองค์กร ว่าประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการบริหารงานหรือไม่ แม้ว่า ในภาพรวมของการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกปี จะไม่มีปัญหาเช่นที่ว่านี้เพราะ ได้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่การใช้ความรู้สึกเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถนำผลมาอ้างอิงได้ในเชิงวิชาการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้เห็นปัญหาด้านการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกปี อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่าง ๆ ขององค์กร ดังนั้นเพื่อต้องการศึกษาทัศนคติของประชาชน เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกปี อำเภอแม่วาง จังหวัด

เชียงใหม่ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทางปรับปรุงการบริหารงานเพื่อให้
เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ในเรื่องบทบาทและหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรและถูกต้อง
รวมทั้งสามารถนำผลการศึกษามาแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของประชาชนอย่าง
มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขประสิทธิภาพการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลทุ่งปี แตกต่างกัน

1.4.2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี แตกต่างกัน

1.4.3 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลทุ่งปี แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง
จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3,802 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย 1) ด้านโครงสร้าง 2) ด้านเศรษฐกิจ 3)
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 4) ด้านบุคลากร และ 5) ด้านงบประมาณ

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบทัศนคติที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

1.5.4 ทำให้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของประชาชน อาจจะมี ความคล้ายคลึง หรือแตกต่างกันก็ได้

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 66, 67, และ 68

ประสิทธิภาพการบริหารงาน หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละด้านซึ่งสอดคล้องกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การส่งเสริมธุรกิจ ได้แก่ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านบุคลากร และ ด้านงบประมาณ ได้ทำการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ก่อสร้างการปรับปรุงถนน ไฟฟ้า ประปา และ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ เพื่อ การเกษตร

การบริหารงานด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ความรู้สึกรู้หาของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการ บริหารด้านเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพ เสริมหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว ส่งเสริมกลุ่มอาชีพสตรีแม่บ้าน เป็นต้น

การบริหารงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น ความรู้สึกรู้หาของประชาชนที่มีต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น ความสามารถควบคุมดูแลและ ป้องกันโรค ไข้เลือดออกด้านการกำจัดขยะ การส่งเสริมสุขภาพ การจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้ป่วยโรคเอดส์และคนพิการทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานด้านบุคลากร หมายถึง ความรู้สึกรู้หาของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการ บริหารงานด้านบุคลากร เช่น ความสุภาพและการช่วยเหลือเกื้อกูลจากเจ้าหน้าที่ การเอาใจใส่ และ ให้การต้อนรับทักทาย การซักถามถึงความต้องการของประชาชนผู้มารับบริการ เป็นต้น

การบริหารงานด้านงบประมาณ หมายถึง ความรู้สึกรู้หาของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการ บริหารงานด้านงบประมาณ เช่น การใช้จ่ายงบประมาณ อบต. ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตามความต้องการของประชาชน การวางแผนการบริหารงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้ แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับ นี้แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ 1) ระดับประถมศึกษา 2) ระดับมัธยมศึกษา 3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 4) ระดับปริญญาตรี 5) ระดับปริญญาโท และ 6) สูงกว่าปริญญาโท

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 10 อาชีพ คือ 1) รับราชการ 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) ค้าขาย 4) รับจ้างทั่วไป 5) เกษตรกรรม 6) ประกอบธุรกิจส่วนตัว 7) พนักงานบริษัทเอกชน 8) นักเรียน-นิสิต-นักศึกษา 9) พนักงานราชการ และ 10) อาชีพอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยป่า อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.2 ความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.5 แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยป่า อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

2.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติไว้ว่า ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง “ท่าทีความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนคำว่า Attitude มาจากภาษา ลาดิน หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า วัตถุ มโนทัศน์ การทำเหตุการณ์ บุคคล สัตว์ ในลักษณะที่มีความมากน้อย ของการตอบสนอง ในทางการศึกษา คำว่า Attitude ถือว่าเป็นความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงความรู้สึก และการกระทำต่อเป้าหมายอย่างเจาะจง”

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ให้ความหมายว่า “ทัศนคติเป็นความเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก”¹

---

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์ 2525), หน้า 379.

²ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 3.

เจลิยว บุรีภักดี ให้ความหมายว่า “ทัศนคติ คือ ความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบ ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทัศนคติที่เรามีต่อสิ่งต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ตามประสบการณ์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น แต่กระบวนการเปลี่ยนแปลงอาจจะเร็วหรือช้า สุดแต่ชนิดของทัศนคติและประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ”³

สงวนศรี วิรัชชัย กล่าวถึงทัศนคติว่า “เป็นความโน้มเอียงหรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า มีความสำคัญด้วยลักษณะอาการที่ได้มีการพิจารณาไว้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม ความโน้มเอียงทั้งหมดไม่ได้เป็นทัศนคติทุกอย่าง เราจะต้องระมัดระวังการแยกทัศนคติออกจากสภาพการจิตใจที่เกิดจากภายใน เช่น การจิตใจทางกาย เป็นต้น ทัศนคติอาจจะแตกต่างจากความโน้มเอียงต่าง ๆ เช่น อารมณ์ นิสัย และสภาพที่มีการจิตใจ”

เชียรศรี วิวิธสิริ ให้ความหมายทัศนคติว่า “คือความเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มุ่งเฉพาะในด้านความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นสภาพจิตใจหรือความรู้สึก หรือความเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นไปได้ทั้งทางบวก หรือทางลบ เช่น ความศรัทธา ความนิยม ไม่นิยม ความหวังดี ไม่หวังดี เป็นต้น”

สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อบุคคล สัตว์ วัตถุ สถานการณ์ และส่งผลต่อแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งถ้าความคิดเห็นนั้นตั้งอยู่เป็นเวลานาน และลึกซึ้งมาก ก็จะเป็นทัศนคติเฉพาะเรื่องที่แอบลงไป ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้หรือได้รับจากประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น ทัศนคติจึงมีทั้งทางบวก และทางลบ ความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลนั้นยังเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลด้วย เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงานของแต่ละบุคคล สถานการณ์ สิ่งแวดล้อม และการจัดกลาทางสังคม (SOCIALIZATION) เป็นต้น

2.1.2 ลักษณะของทัศนคติ

ทัศนคตินี้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ทัศนคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรียกว่าเป็นสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

³เจลิยว บุรีภักดี, วิทยาศาสตร์สังคม, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬารัฐสภา, 2517), หน้า 218.

⁴สงวนศรี วิรัชชัย, จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2527), หน้า 174.

⁵เชียรศรี วิวิธสิริ, จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527), หน้า 26.

2. ทักษคติ จะมีความคงตัวอยู่ในชั่วระยะเวลาหนึ่ง คือ มีความมั่นคงถาวรพอสมควรเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทักษคติ เป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้อง ระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นในรูปของการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทักษคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย⁶

สรุปได้ว่า ลักษณะของทักษะคติ เป็นสถานะที่เกิดก่อนเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความคงตัวชั่วระยะเวลาหนึ่ง เป็นแรงจูงใจทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.1.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดทักษะคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทักษะคติ ขึ้นอยู่กับมูลเหตุ 2 ประการ ได้แก่

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ทักษคติจึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ค้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม เนื่องจากทักษะคติเป็นสิ่งที่บุคคลรับทราบ (Cognitive) บุคคลจะไม่มีทักษะคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่ง Foster ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทักษะคติดังแผนภูมิในภาพ

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจ ตาม ค่านิยม เนื่องจาก คนแต่ละกลุ่ม มีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมต่างกัน คนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีทักษะคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด จะมีทักษะคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความรู้สึกว่าสิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นร่วมใช้ชีวิตอยู่⁷

ประภาณี สุวรรณ กล่าวถึงการเกิดทักษะคติ ว่า ทักษคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่ง ทักษคติ (Source of Attitude) ต่าง ๆ ที่อยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้คนเกิดทักษะคติ ที่สำคัญคือ

⁶จิตยา สุวรรณชฎ, “ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคติกับพฤติกรรม”, วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ 17 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม 2520) : 602-603.

⁷ปฐวี แสงฉาย, “ทักษะคติของเกษตรกรผู้ปลูกชา (เมี่ยง) ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2536, หน้า 155.

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิด ทักษะคิด ต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิด ทักษะคิด ต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิด ทักษะคิด จากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่น ได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่จะเกิด ทักษะคิด ต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิด ทักษะคิด ขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทักษะคิด หลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น^๑

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดทักษะคิด ได้แก่ การศึกษาอบรมสั่งสอน และสิ่งแวดล้อม การคมนาคมติดต่อกับผลทำให้เกิดทักษะคิด ทั้งนี้เพราะบุคคลมี โอกาสปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยน ตลอดจนเลียนแบบความคิดเห็นกัน ได้มาก วัฒนธรรมมีการผสมผสานกันมากเท่าใด ก็ยิ่งจะทำให้ ทักษะคิดของคนเปลี่ยนแปลงไปได้มากเท่านั้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

การดำเนินงานร่วมกันของมนุษย์เพื่อการอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของสังคม ถ้ามองรูปของศาสตร์ คือ หลักวิชาอันเป็นสาขาหนึ่งที่เชื่อมโยงกับทฤษฎี หลักการ กระบวนการ และปัจจัยที่จะช่วยให้สามารถดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กร สังคม และประเทศชาติอย่างมีระเบียบเพื่อพัฒนาไปตามแนวทางกลุ่มชนชั้นนั้นมีความประสงค์ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายการบริหาร ดังนี้

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง ศิลปะในการดำเนินงานร่วมกันของคณะบุคคล ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริหารขององค์กรในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผนการจัดองค์กร การจัดคน

^๑ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทักษะคิด : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, อ้างแล้ว, หน้า 64-

เข้าทำงานการสั่งการ และการควบคุมกิจการให้ดำเนินไปตามนโยบายจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางไว้ได้อย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด⁹

สมพงษ์ เกษมสิน ได้ให้ความหมายการบริหารงานบุคคลไว้ว่า “เป็นการจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคล นับตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้าปฏิบัติงาน การดูแลบำรุงรักษาจนกระทั่งพ้นไปจากการปฏิบัติงาน”¹⁰

อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง การดำเนินกิจกรรมและการจัดการ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ อย่างมีเหตุผล โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นั้นก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด”¹¹

ดังนั้น “การบริหาร” หมายถึง การร่วมมือกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปได้ร่วมกัน ดำเนินงานโดยการใช้ศาสตร์และศิลป์ ในการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีการจัดการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 ลักษณะของการบริหารจัดการ

ลักษณะของการบริหาร อาจจำแนกได้เป็น 8 ประการ คือ

1. การบริหารเป็นงานที่มีจุดมุ่งหมาย คือ ในการบริหารงานนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะได้กำหนดไว้ให้เด่นชัดหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การบริหารจึงเป็นการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้สำเร็จ เมื่องานนั้น ได้รับผลสำเร็จแล้ว ย่อมก็ถือว่างานนั้น ได้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การบริหารงานเกิดขึ้นก็เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย
2. การบริหารเป็นแนวทางสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม ถ้าผู้บริหารต้องการจะปรับปรุงงานและกระตุ้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำงานให้ดีขึ้นก็ย่อมทำได้ หรือถ้าหากไม่ยอมรับรู้ความยุ่งยาก ความไม่พอใจของพนักงานก็ย่อมทำได้เช่นเดียวกัน แต่ถ้าผู้บริหารต้องการได้รับผลประโยชน์มากยิ่งขึ้นเขาก็ต้องให้ความสนใจต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยการสร้างความหวังในการทำงานเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

⁹ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทคนิค, 2531), หน้า 13.

¹⁰สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 302.

¹¹อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี, การประเมินโครงการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531), หน้า 11.

3. การบริหารมักจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสามารถของกลุ่มคน ดังจะเห็นได้ว่าธุรกิจเกิดขึ้นมา เพื่อดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยกลุ่มคน มากกว่าที่จะดำเนินการโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น

4. การบริหารจะได้รับผลสำเร็จด้วยดี ก็โดยการร่วมแรงร่วมใจของบุคคลอื่น ๆ นอกจากเจ้าของกิจการ ภายในองค์กร

5. การบริหาร (Management) เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งมิได้หมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ความจริงน่าจะใช้คำว่า Managing จะเหมาะกว่า เพราะถ้าใช้คำว่า Management แล้ว อาจทำให้เข้าใจผิดว่าหมายถึง คน เพราะที่จริงแล้วการบริหารเป็นการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การเดิน การอ่านหนังสือ การทำงาน แต่ คนที่ทำหน้าที่บริหารนั้น อาจได้รับมอบหมายให้เป็นผู้บริหารชั้นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือเป็นสมาชิกของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ การบริหารยังเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถที่จะศึกษาและนำความรู้ความชำนาญไปใช้ในการบริหารได้ ด้วยเหตุนี้การบริหารจึงแตกต่างจากกิจกรรมอื่น ๆ

6. การบริหารจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้โดยการใช้ความรู้ ความชำนาญ และการฝึกฝนเฉพาะอย่าง เช่น ความรู้ในด้านการขาย ก็ใช้เทคนิคอย่างหนึ่ง และการฝึกอบรมพนักงานก็ต้องใช้เทคนิคแตกต่างไปอีกอย่างหนึ่ง แม้ผู้บริหารจะมีความชำนาญงานด้านอื่น ๆ มาก่อนที่จะมารับงานบริหารก็ตาม แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางการบริหารด้วย เพื่อที่จะสามารถบริหารงานได้เป็น และมีประสิทธิภาพ

7. การบริหารเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน ที่จะสามารถมองเห็นได้ แต่สิ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าการบริหารดำเนินไปอย่างไร ได้ผลดีหรือไม่เพียงใดนั้นก็คือ งาน เพราะผลงานจะเป็นเครื่องวัดความสามารถทางการบริหารงาน

8. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วเจ้าของกิจการมักจะไม่ทำหน้าที่บริหารงานเอง แต่ก็มีอยู่ไม่น้อยที่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เป็นเจ้าของทำหน้าที่บริหารในธุรกิจของตนเองด้วย อย่างไรก็ตามในการบริหารงานนั้นก็ต้องถือปฏิบัติตามหน้าที่ผู้บริหาร โดยเคร่งครัด¹²

สรุปได้ว่า ลักษณะของการบริหารจัดการจะต้องมีจุดมุ่งหมายเป็นแนวทางสำคัญในการปรับปรุง งานและกระตุ้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำงานให้ดีขึ้นมักจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสามารถของกลุ่มคน จะได้รับผลสำเร็จด้วยดี ก็โดยการร่วมแรงร่วมใจของบุคคลอื่น ๆ โดยการใช้ความรู้ ความชำนาญ

¹²อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี, การประเมินโครงการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง, อ่างแล้ว, หน้า 11.

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ทฤษฎีการบริหารจัดการ หมายถึง แนวความคิดหรือความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างมีลักษณะที่มีการทดสอบและการสังเกตจนเป็นที่แน่ใจ ทฤษฎีเป็นเซตของมโนทัศน์ที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เป็นข้อสรุปอย่างกว้างที่พรรณนา และอธิบายพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์กรทางศึกษาอย่างเป็นระบบ ถ้าทฤษฎีได้รับการพิสูจน์บ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นกฎเกณฑ์ ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำไปประยุกต์ และปฏิบัติได้ ทฤษฎีมีบทบาทในการให้คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏทั่วไป และชี้แนะการวิจัย ดังนั้น การจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ (Science) เป็นความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจในหลักของวิชาการบริหาร (Art) เป็นทักษะ ที่เกิดจากความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน โดยการจัดการ ผู้จัดการ จะต้องมีความรู้และศิลป คือเป็นผู้ที่มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้¹³

การศึกษาทฤษฎีการจัดการจะช่วยให้ผู้บริหารมีทักษะที่มีคุณค่าสำหรับการจัดการ ในปัจจุบันและอนาคต แต่ผู้บริหารต้องพิจารณาสถานการณ์เฉพาะอย่าง และปรับปรุงเทคนิค หรือทฤษฎีในการจัดการที่เหมาะสม ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. ทฤษฎี เทย์เลอร์ (Taylor) ของ เฟรดเดอริก ดับบลิว เทย์เลอร์ (Frederick W.Taylor)

หลักการจัดการตามทฤษฎี Taylor เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการบริหารจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) คือ การเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และการเพิ่มค่าจ้างคนงานผ่านการ ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นการจัดการเพื่อผลผลิต การขาดประสิทธิภาพ มีสาเหตุมาจากการจัดการที่หละหลวม ดังนั้นการจัดการจึงเน้นที่การปรับปรุงระบบการผลิต ผู้บริหารต้องปฏิบัติดังนี้

1.1 การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการหาวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) ในการทำงาน แต่ละอย่าง การหาวิธีที่ดีที่สุดในการทำงานต้องมีการทดลองและวิเคราะห์แบบวิทยาศาสตร์

1.2 การคัดเลือกบุคคล จัดและบรรจุบุคคลเข้าทำงาน ซึ่งต้องเป็นไปอย่างมีระบบ เพื่อให้งานบรรลุผลและมีการร่วมมือในการทำงาน โดยการจัดฝึกอบรมการทำงานตามวิธีที่ดีที่สุด

1.3 ให้ความร่วมมือกับคนงานและต้องคำนึงว่าการทำงานที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นส่วนประกอบสำคัญของการบริหาร

¹³สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, “การบริหาร”, 14 มกราคม พ.ศ. 2550, <<http://www.kunkroo.com/admin1.html>> (23 January 2009)

1.4 การจัดการมีวัตถุประสงค์หลักคือ สร้างความเจริญให้กับนายจ้างและลูกจ้างมากที่สุด การเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานทั้งที่เป็นคนงานและผู้บริหารย่อมเพิ่มความสามารถในการผลิตได้ เพราะคนงานและผู้บริหารต่างก็มีแรงจูงใจในการเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเองมากที่สุด¹⁴

2. ทฤษฎีคุณลักษณะเออร์วิค ของลูเทอร์กูลิกและลินคอล์นเออร์วิค (Luther Gulick and Lyndall Urwick) กล่าวถึงกระบวนการบริหาร โดยสรุปเป็นอักษรย่อว่า POSDCoRB ดังนี้

P = การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดวางโครงการและการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนาคตขององค์การ จากปัจจุบันสัมพันธ์ไปถึงเรื่องราวในอนาคตที่จะเป็นผลกระทบต่อองค์การ การวางแผนมีสาระสำคัญที่เป็นกระบวนการการคิดที่จะต้องครอบคลุมเป็นสาระในทุกแง่มุม เพื่อให้ได้มาซึ่งกลยุทธ์สำหรับการทำงาน สิ่งที่จะต้องกระทำและการกำหนดวิธีการสัมพันธ์ที่จะเป็น ที่จะทำให้องค์การประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหน้าที่ในการวางแผนถือได้ว่าเป็นหัวใจหรือส่วนสำคัญที่สุดของการจัดการ

O = การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดหน่วยงานและกำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การแบ่งส่วนงาน การจัดสายงานตำแหน่งต่างๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน เป็นภาระรับผิดชอบของผู้บริหารที่จะต้องจัดเตรียมและจัดให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดีระหว่างกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำหน้าที่นี้ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการบริหารสิ่งของและทรัพยากรต่าง ๆ (Things) การดำเนินการเพื่อจัดองค์การตามกระบวนการนี้จะประกอบด้วยงานที่ต้องการคือ จัดทำโครงสร้างขององค์การ (Organization Structure) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดจะแบ่งสรรกัน去做 ระบุขอบเขตของตำแหน่งงานต่าง ๆ และพิจารณาให้ทราบถึงรายละเอียดความยากง่ายของงานแต่ละตำแหน่ง เพื่อให้สามารถทราบถึงคุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการได้

S = การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดวางตัวบุคคล เป็นการบริหารงานด้านบุคลากร ได้แก่ การจัดอัตราค่าจ้าง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศเพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ การประเมินผลการทำงาน และการให้พินิจจากงาน

D = การอำนวยการและการสั่งการ (Directing) หมายถึง การอำนวยการ นับตั้งแต่การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชา และควบคุมการปฏิบัติงาน

Co = การประสานงาน (Coordination) หมายถึง การประสานกิจการในด้านต่างๆ ของหน่วยงาน ให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

¹⁴มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, การบริหารจัดการ, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533), หน้า 17.

R = การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติของ หน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าเพียงใด

B = การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำเกี่ยวกับงบประมาณ การจัดทำด้านบัญชี การใช้จ่ายเงิน การควบคุมและการตรวจสอบด้านการเงิน¹⁵

กระบวนการจัดการของ (Luther Halsey Gulick) เป็นที่ยอมรับของวงการ ทั่วไปรวมทั้งได้นำไปประยุกต์ใช้ในกิจการบริหารด้านต่างๆ ทั้งราชการและธุรกิจ นอกจากนั้น วงการวิชาการ ยังใช้อ้างอิงอยู่เสมอ ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดด้านการจัดการ ต่อมาได้มีการสรุปแนวคิดของกระบวนการจัดการว่ามีอยู่ 4 ด้าน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ไม่ว่าจะธุรกิจจะยึดแนวคิดใดก็ตาม แต่ทุกหน้าที่ทางธุรกิจต่อฝ่ายต่างๆ นั้นจะมีหน้าที่ทางการจัดการเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นั่นคือ แต่ละฝ่ายจะมีหน้าที่ทางการจัดการตั้งแต่การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม เรื่องที่ฝ่ายรับผิดชอบในงานเฉพาะอย่าง เช่น ฝ่ายการตลาด รับผิดชอบเรื่องการ ขายให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารฝ่าย การตลาดจึงต้องมีหน้าที่ทางธุรกิจคือ การขายสินค้าและหน้าที่ทางการจัดการของฝ่ายการตลาด เช่น การ วางแผนการขาย การส่งเสริมการขาย การจัดองค์การขาย การบริหารพนักงานขาย การควบคุมและติดตามผลของการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานขายเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข ผู้บริหารฝ่ายผลิตมีหน้าที่ทางด้านธุรกิจคือ ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานตามกำหนดในปริมาณที่ต้องการ เวลา ที่ต้องการ และเกิดต้นทุนที่ต่ำสุด (Economic Order Quantity) ขณะเดียวกันผู้บริหารฝ่ายผลิตมีหน้าที่ทางการจัดการ คือ หน้าที่การวางแผนการผลิต จัดตารางการผลิต จัดองค์การผลิต การสั่งการมอบหมายงานให้แก่บุคลากรในการผลิต และทำหน้าที่ต่างๆ ในการผลิต การควบคุมประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น

มีนักปกครองและนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ทัศนะถึงการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยจะขอแยกกล่าวโดยจะขอกล่าวถึงการกระจายอำนาจก่อนและตามด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น การกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนอำนาจ ถ่ายภาระหน้าที่ ถ่ายโอนทรัพยากร ถ่าย โอนบุคลากรจากราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ดังนี้

¹⁵สมคิด บางโม, หลักการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด, 2539), หน้า 40.

สำนักทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม ขอมรับว่าการกระจายอำนาจมีประโยชน์อย่างสำนักมนุษยสัมพันธ์พิจารณาว่า การกระจายอำนาจเป็นวิธีการ(Means) ที่นำมาใช้เพื่อบรรลุผลสำเร็จของการเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้ได้บังคับบัญชา ทรรศนะสมัยใหม่เสนอแนะให้ค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างการรวมอำนาจ (Centralization)และการกระจายอำนาจ (Decentralization)

2.4.1 ทฤษฎีการกระจายอำนาจ

ชานาญ ยูวบูรณ์ กล่าวถึง แนวทฤษฎีดั้งเดิมได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. การกระจายอำนาจตามอาณาเขต (Decentralization by Territory) หมายถึง การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจกรรม หรือบริการสาธารณะภายในเขตของแต่ละท้องถิ่น และท้องถิ่นมีอิสระบางประการในการปกครองตนเอง

2. การกระจายอำนาจตามกิจการ (Decentralization by Function) หมายถึง การมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดทำกิจการประเภทใดประเภทหนึ่ง เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานให้สมแก่เทคนิคของงานนั้น ๆ

แนวทฤษฎีสมัยใหม่เห็นว่า การที่พิจารณาว่าเป็นการรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจควรพิจารณาว่า อำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดให้อยู่แก่องค์กรปกครองเดียวหรือหลายองค์กรปกครอง ถ้ารวมอยู่ในองค์กรกระจายอำนาจ แนวทฤษฎีนี้ไม่เห็นด้วยที่จะแยกความหมายการกระจายอำนาจออกเป็นการกระจายอำนาจตามอาณาเขต และกระจายอำนาจตามกิจการ เพราะการพิจารณาว่ากระจายอำนาจหรือไม่ ควรพิจารณาว่าองค์กรนั้นมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดหรือไม่ ในการพิจารณาความหมาย “การกระจายอำนาจ” ยังอาจพิจารณาได้ 2 รูปแบบ คือ

1. การกระจายอำนาจการบริหาร (Administration Decentralization) ซึ่งหมายถึง การมอบอำนาจหน้าที่ (Delegation) หรือการโอนอำนาจหน้าที่ (Transfer of Authority) หรือการแบ่งอำนาจ (Decentralization) ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจให้แก่หน่วยงานราชการในระดับต่าง ๆ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้โดยไม่ต้องเสนออนุมัติ หรือขอความเห็นชอบจากหน่วยงานระดับเหนือขึ้นไป และอาจรวมถึงการกระจายอำนาจออกนอกระบบราชการ เช่น การให้เอกชนรับผิดชอบดำเนินการกิจกรรมสาธารณะบางอย่างแทนหน่วยงานราชการ เช่น การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของหน่วยงานราชการ

2. การกระจายอำนาจทางการเมือง (Political Decentralization) เป็นการกระจายอำนาจให้แก่ชุมชนต่าง ๆ ได้ปกครองตนเอง ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจทางการเมืองและการปกครองอย่างเด็ดขาด จากเดิมที่มีการรวมศูนย์อำนาจทางการเมืองไว้ที่ส่วนกลางไปให้องค์การทางการเมืองปกครองท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ การกระจายอำนาจทางการเมืองนี้ ประชาชนให้องค์กรทางการเมืองท้องถิ่นมีอำนาจในการควบคุมดูแล

กิจการที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่น อาจกล่าวได้ว่า การกระจายอำนาจทางการเมืองเป็นการยกอำนาจจากส่วนกลางให้ท้องถิ่น โดยลดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภูมิภาคจนถึงไม่มีหน่วยงานภูมิภาคในที่สุด¹⁶

2.4.2 แนวคิดการกระจายอำนาจ

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดการกระจายอำนาจ ดังนี้

รณสวร์ เจริญเมือง กล่าวว่า “การกระจายอำนาจการปกครองเป็นมาตรการสำคัญอันดับแรกในการพัฒนาท้องถิ่น การกระจายอำนาจการปกครอง จำเป็นจะต้องมีการกระจายอำนาจทางการคลังด้วยเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้ในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ดังนั้น การกระจายอำนาจด้านการคลังจึงมีความจำเป็นแต่ไม่ใช่กระจายอำนาจทางการคลังแล้วไม่กระจายอำนาจการปกครอง ส่วนการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคและการกระจายโอกาส แม้จะมีประโยชน์อย่างมากแก่การพัฒนาท้องถิ่น แต่หากไม่มีการกระจายอำนาจการปกครองและการคลัง ก็จะเกิดปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่นขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะ “ความเจริญ” ที่คนของรัฐบาลกลางนำเข้านั้น ทำให้คนในท้องถิ่นกลายเป็นผู้รับไม่ใช่ผู้ลงมือดำเนินการเอง ทั้งอาจไม่สอดคล้องกับความจำเป็นเร่งด่วนของท้องถิ่นหรืออาจมีผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มเจือปนจนเกิดปัญหาอื่นตามมา เกิดการกระจุกตัวในบางท้องที่ หรือสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ฯลฯ”¹⁷

ปธาน สุวรรณมงคล ได้กล่าวไว้ว่า “การกระจายอำนาจที่ดีสู่ท้องถิ่น ควรจะมีวิธีดังต่อไปนี้

1. การกระจายอำนาจ ต้องยึดหลักความสมดุลระหว่างความเป็นอิสระของท้องถิ่นกับประเด็นประสิทธิภาพการบริหารจัดการกิจการท้องถิ่น
2. การกระจายอำนาจ ต้องเป็นไปเพื่อเพิ่มอำนาจการบริหารจัดการของท้องถิ่นพึ่งตนเองได้มากขึ้น
3. การกระจายอำนาจ ต้องทำให้การใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นและรัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น
4. การกระจายอำนาจ ต้องเป็นไปโดยมีการตรวจสอบจากรัฐและประชาชนในท้องถิ่น
5. การกระจายอำนาจ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของท้องถิ่นและความต้องการของประชาชน

¹⁶ชำนาญ ยูวบูรณ์, การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจการปกครองกฎหมายไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2503), หน้า 8 - 9.

¹⁷รณสวร์ เจริญเมือง, 100 ปีของการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440-2540, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2539), หน้า 156.

6. การกระจายอำนาจ ต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

7. การกระจายอำนาจ ต้องควบคู่ไปกับการสร้างเสริมสมรรถนะของท้องถิ่นให้สามารถรองรับหน้าที่ ที่มีการถ่ายโอนไปให้ดำเนินการ

8. การกระจายอำนาจ ต้องไม่เป็นการเพิ่มหน้าที่ให้ท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว แต่ต้องควบคู่ไปกับการเพิ่มอำนาจด้านการบริหารงานบุคคลและการเงินให้กับท้องถิ่นด้วย

9. การกระจายอำนาจ ต้องมีการประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

10. การกระจายอำนาจ เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและยึดหลักความเท่าเทียมกันภายใต้หลักกฎหมาย¹⁸

อนек เหล่าธรรมชาติ ได้ให้ทัศนะถึงการกระจายอำนาจในปัจจุบันว่า “แท้ที่จริงการกระจายอำนาจ คือการถ่ายโอนอำนาจ ถ่ายภาระหน้าที่ ถ่ายโอนทรัพยากร ถ่ายโอนบุคลากรจากราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ไปให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับต่าง ๆ”¹⁹

ภารกิจที่สำคัญของการกระจายอำนาจ คือ การสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น มิใช่การสร้างการปกครองหรือการบริหารเป็นหลัก เน้นการปกครองท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบโดยตรงให้มากที่สุด เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและสุจริตที่สุด พร้อมนี้อเนก เหล่าธรรมชาติ ยังได้ให้กำหนดกรอบแนวคิดในการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น โดยยึดหลักการและสาระสำคัญ 3 ด้าน คือ

1. ด้านมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ

องค์กรปกครองท้องถิ่น ต้องมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารจัดการการบริหารงานบุคคล และการเงิน การคลังของตัวตนเองโดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวและความเป็นเอกภาพของประเทศ การมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และความมั่นคงของชาติเอาไว้ได้ ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองท้องถิ่นภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

2. ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

¹⁸ปธาน สุวรรณมงคล, มองการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นผ่านนโยบายรัฐบาลตั้งแต่ปี 2475 – 2538 ใน 14 ปี รัฐศาสตร์ มธ., (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร, 2543), หน้า 147 – 148.

¹⁹อนек เหล่าธรรมชาติ, การเมืองของพลเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, 2543), หน้า 1 - 4.

รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของตนเองได้มากขึ้น โดยปรับบทบาทและภารกิจของราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค และเพิ่มบทบาทให้ส่วนท้องถิ่นเข้าดำเนินการแทน เพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค รับผิดชอบในภารกิจมหภาคและภารกิจที่เกินกว่าขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้ให้ เหลือเพียงการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านกฎหมายเท่าที่จำเป็น ให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านเทคนิควิชาการ และตรวจสอบติดตามประเมินผล

3. ด้านประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐต้องกระจายอำนาจการบริหารงานบางส่วนให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความ โปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการให้มากขึ้นรวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบ²⁰

จากความหมายสามารถสรุปลักษณะสำคัญ ๆ ตามลักษณะการกระจายอำนาจได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อกระจายอำนาจไปให้ท้องถิ่น ท้องถิ่นนั้นต้องตั้งองค์กรขึ้นมา ซึ่งต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่น การกระจายอำนาจเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างใกล้ชิด จึงจัดให้มีสภาท้องถิ่นขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน และองค์กรนี้จะเป็นผู้เลือกคณะผู้บริหารมาดำเนินงานของท้องถิ่นต่อไป หรือจะให้ประชาชนเลือกตั้งโดยตรงก็ได้
3. มีอิสระในการปกครองตนเองการกระจายอำนาจนั้น ต้องกำหนดให้องค์กรท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานหรือจัดทำกิจการได้เองตามสมควร แต่อิสระนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะมากกว่าหรือเท่ากับอำนาจจากส่วนกลางไม่ได้และหน่วยการปกครองท้องถิ่นมิได้ถือเป็นหน่วยภายใต้บังคับบัญชาของส่วนกลางเหมือนการปกครองส่วนภูมิภาค
4. มีงบประมาณและรายได้เป็นของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณแยกต่างหากจากส่วนกลาง โดยมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรและเงินอุดหนุน (ถ้ามี) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ

²⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 103 - 105.

5. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง ท้องถิ่นต้องมีเจ้าหน้าที่ของตนเองเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด เจ้าหน้าที่มิได้สังกัดกระทรวง ทบวง กรมในส่วนกลางโดยตรง แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งนั่นเอง

2.4.3 ข้อดีของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ มีข้อดี ดังต่อไปนี้

1. สามารถสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นได้ดีขึ้น การบริการสาธารณะบางอย่างที่เกี่ยวกับส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะท้องถิ่น ถ้าได้มอบให้ผู้บริหารงานของท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้จัดทำย่อมจะได้ผลตรงตามความต้องการของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพราะรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้ดี

2. เป็นการแบ่งเบาภาระของส่วนกลาง ในปัจจุบันราชการส่วนกลางมีภารกิจที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศมากขึ้นตามลำดับ ถ้าไม่ตัดภาระบางประการที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของแต่ละท้องถิ่นลงบ้าง ก็จะทำให้ไม่อาจจะดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและได้ผลดีสมกับความต้องการของราษฎรแต่ละท้องถิ่นเมื่อมีการปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงเป็นการแบ่งเบาภาระไป

3. กระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง เมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นแล้วจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนได้เสียในกิจกรรมของท้องถิ่นทั้งโดยตรง และทางอ้อม ทั้งก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องปรึกษาหารือกันในการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้ประชาชนรู้ว่าต้องรับผิดชอบร่วมกัน และคิดถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นมากขึ้น

2.4.4 ข้อเสียของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจมีข้อเสีย ดังต่อไปนี้

1. อาจเป็นภัยต่อเอกภาพทางการเมืองและความมั่นคงของประเทศ เพราะหากกระจายอำนาจมากเกินไปอาจจะเป็นการทำลายเอกภาพในการปกครอง และความมั่นคงปลอดภัยของรัฐได้ ทั้งยังอาจให้เกิดการแก่งแย่งอำนาจระหว่างท้องถิ่นซึ่งต่างมุ่งรักษาผลประโยชน์ของตนโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดแก่ท้องถิ่น

2. การเล็งเห็นผลประโยชน์ของท้องถิ่นสำคัญกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม กล่าวคือ การมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนท้องถิ่นจนลืมนึกถึงผลประโยชน์ของชาติ อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมได้

3. ทำให้เกิดความสับสนเปลืองได้ เพราะการแยกงบประมาณออกเป็นส่วน ๆ รวมทั้งต้องมีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องใช้ของตนเอง ซึ่งอาจหมุนเวียนสับเปลี่ยนได้กับท้องถิ่นอื่น อีกทั้งอาจมีการใช้จ่ายที่ไม่ประหยัดและควบคุมการเงินไม่ดีพอ

2.4.5 แนวคิดการปกครองท้องถิ่น

ในส่วนของการปกครองท้องถิ่นเป็นรากแก้วของประชาธิปไตย (Grass - root Democracy) โดยยกให้ประชาชนเข้าใจในหลักการปกครองของตนเอง โดยตนเอง และเพื่อตนเองอย่างชัดเจนที่สุด เนื่องจากประชาชนจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ในที่นี้จะกล่าวถึงความหมาย องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ และความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นในรูปการปกครองตนเอง (Local Self Government) มีความหมายและความสำคัญในทางการปกครองที่ประชาชนจะได้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) ตามครรลองของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเมื่อเห็นคำนี้ก็จะอธิบายให้ทราบถึงคำจำกัดความและความหมาย ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้มากมาย แต่ก็มีลักษณะที่สำคัญ ๆ คล้ายคลึงกันจะแตกต่างกันบ้างก็เพียงในรายละเอียดเท่านั้น เพราะหลักการปกครองท้องถิ่นมีความสากล ดังจะได้ยกมาพิจารณาโดยสังเขปเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

ชูวงศ์ ฉายะบุตร ได้ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่นหมายถึงการปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่น ได้มีการเลือกตั้ง โดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมกับความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังตั้งอยู่ภายใต้บังคับอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด”²¹

ปธาน สุวรรณมงคล ได้กล่าวถึงการปกครองท้องถิ่นว่ามีหลัก 4 ข้อ คือ

1. การเป็นส่วนย่อยหนึ่งของรัฐ (Subsidiary) สิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจร่วมกันในเบื้องต้นก็คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐจัดตั้งขึ้นมา (Creature of The State) ดังนั้น รัฐจึงมีความชอบธรรมในการออกกฎหมายระเบียบเพื่อจัดตั้ง ยุบเลิกหรือรวม หรือกำหนดโครงสร้างกระบวนการดำเนินการ และควบคุมกำกับดูแลตลอดจนปรับเปลี่ยนฐานะของการปกครองท้องถิ่นได้ตามที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ก็ควรคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

2. ความเป็นอิสระของท้องถิ่น (Local Autonomy) ความเป็นอิสระของท้องถิ่นในที่นี้ครอบคลุมความหมาย 4 อย่าง คือ

- เป็นความอิสระในฐานะที่เป็นส่วนย่อยหนึ่งของรัฐ มิใช่ความเป็นอิสระที่เด็ดขาดไปจากรัฐบาลกลางแต่ประการใด แต่เป็นความอิสระที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางกับส่วน

²¹ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพินเนต พรินติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, 2539), หน้า 24.

ท้องถิ่นอย่างเป็นทางการหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) ไม่ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะอยู่ภายใต้ระบบรัฐเดี่ยว (Unitary State) หรือระบบสหพันธรัฐ (Federal State) ก็ตาม

- ความเป็นอิสระของประชาชนในท้องถิ่น (Corporate Autonomy) ในการตัดสินใจดำเนินการในภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลาง โดยที่มิมีการแทรกแซงจากส่วนกลางน้อยที่สุด

- ความเป็นอิสระของประชาชนในท้องถิ่น (Civic Autonomy) ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่น ทั้งโดยตรงและทางอ้อม เพื่อให้มีการบริหารงานที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น

- ความเป็นอิสระของท้องถิ่นต้องควบคู่ไปกับความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทั้งตามกฎหมายและความคาดหวังของประชาชน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) มีคำกล่าวว่า “ประชาธิปไตย” คือ การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน การปกครองของประชาชนเป็นการแสดงถึงการยอมรับหลักการอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน และแสดงออกโดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้อำนาจอธิปไตยผ่านทางสถาบัน และกระบวนการทางการเมืองต่าง ๆ เช่น สถาบันรัฐบาล รัฐสภา ตุลาการ การเลือกตั้ง การติดตาม การตรวจสอบ การใช้สิทธิออกฉันทนา ในระดับท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทั้งโดยตรงและทางอ้อม ดังนั้น การปกครองโดยประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ และถือเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย แต่การปกครองโดยประชาชนมักเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในสังคมที่ระบบราชการมีหรือเคยชินต่อการใช้อำนาจปกครอง การแบ่งปันอำนาจกับส่วนอื่นของสังคมไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ภาคประชาชนในสังคมดังกล่าว จึงมีในขอบเขตที่จำกัดมาก โดยที่อำนาจยังคงรวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลางอย่างเหนียวแน่น การปกครองโดยประชาชนในรูปของการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมักเป็นไปได้เพียงรูปแบบเท่านั้น แต่เนื้อหาสาระของการปกครองตนเองกลับมีความขัดแย้ง ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่ผู้แทนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อส่วนรวมโดยแท้ ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน

4. ความใกล้ชิด (Proximity) กับท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบการเมืองการปกครองระดับรากฐาน (Grass Root) ที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่นมากที่สุด จึงทำให้รู้และเข้าใจถึงสภาพแวดล้อม สภาพปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี และ

สามารถเข้าแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและรวดเร็ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง หน้าที่หรือกิจกรรมที่ใกล้ชิดกับท้องถิ่นก็ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำเอง²²

ประธาน คณะนิติศึกษากร ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยที่จะเกิดการทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้” อย่างไรก็ตาม จากคำจำกัดความดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายและหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล
2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้น จะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชา (Hierarchy) ของหน่วยงานทางราชการ เพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง (Autonomy)
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้น ต้องมีองค์กรที่มาจากการเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน (Political Participation)
4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น จะต้องมีความสามารถในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) โดยการอนุญาตจากรัฐ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
5. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ควรมีความสามารถในการกำหนดนโยบายและมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไป ตามนโยบายของตนตามครรลองของการปกครองที่มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง
6. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ควรมีความสามารถในการออกกฎ ข้อบังคับทั้งปวงที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐ
7. หน่วยการปกครองท้องถิ่นเมื่อได้รับจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในความรับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐ²³

²²ประธาน สุวรรณมงคล, มอการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นผ่านนโยบายรัฐบาลตั้งแต่ปี 2475 – 2538 ใน 14 ปี รัฐศาสตร์ มสธ, อ้างแล้ว, หน้า 143 -147.

²³ประธาน คณะนิติศึกษากร, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2526), หน้า 8 - 9.

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ถือได้ว่าเป็นคุณลักษณะเฉพาะอันสำคัญของการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง (Local Self Government)

ประเทศไทยได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นครั้งแรกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 และที่ 275/2509 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2509 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ราษฎรมีส่วนร่วมอันเป็นการนำราษฎรไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตย และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวเป็นเพียงระเบียบปฏิบัติในท้องที่บางแห่งมิได้เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ได้ระบุไว้จนกระทั่งวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีการประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 แก้ไขปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบลและให้มีการปรับปรุงตำบลเป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้

อย่างไรก็ตาม ฐานะของสภาตำบลยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งหรือหน่วยย่อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพขาดความคล่องตัวในการบริหาร รัฐบาลในสมัยนั้นจึงได้มีการปรับปรุงฐานะของสภาตำบลใหม่ให้เป็นนิติบุคคล โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งได้มีการประกาศลงไว้ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก. ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ในมาตรา 6 ได้ยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ในกรณีนี้กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันครอบคลุมทั่วราชอาณาจักรไทยจำนวนรวมทั้งสิ้น 6,747 แห่ง ดังนี้

ครั้งที่	1	จำนวน	617 แห่ง	มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่	3	มีนาคม	2538
ครั้งที่	2	จำนวน	2,143 แห่ง	มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่	30	มีนาคม	2539
ครั้งที่	3	จำนวน	3,637 แห่ง	มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่	23	กุมภาพันธ์	2540
ครั้งที่	4	จำนวน	350 แห่ง	มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่	14	ธันวาคม	2542

หลังจากนั้น สภาตำบลที่มีความพร้อมด้านการเงินการคลัง ด้านจำนวนประชากร ตั้งแต่ 2,000 คนขึ้นไปก็จะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป ในส่วนของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่มีความพร้อม ก็จะถูกยุบรวมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง อาจเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลก็ได้ขึ้นอยู่กับประชากรในพื้นที่สมควรใจ โดยใช้วิธีประชาพิจารณ์ผ่านการจัดทำประชาคมระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล เข้าสู่ที่ประชุมสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำเสนอสู่อำเภอ จังหวัดและกระทรวงมหาดไทยเพื่อขออนุมัติจัดตั้งต่อไป

ในช่วงระยะเวลาถึงวันที่ 15 สิงหาคม 2549 ประเทศไทย มีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษ มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร 1 แห่ง เมืองพัทยา จำนวน 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 75 แห่ง เทศบาล จำนวน 1,160 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6,618 แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่ 4 รูปแบบ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งทุกรูปแบบถือเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ยังกำหนดเกี่ยวกับเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้โดยเฉพาะในหมวด 9 มาตรา 282 กำหนดว่า รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและมาตรา 284 กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ย่อมมีความเป็นอิสระในการที่จะกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในส่วนของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกล่าวถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับรากแก้วที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน นั่นคือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะและการจัดองค์กร โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดแบ่งองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 3 ขนาด ตามลักษณะความเจริญของท้องถิ่นไว้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ในส่วนของด้านโครงสร้างนั้นได้มีการแบ่งโครงสร้างออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในส่วนของการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะมีโครงสร้างการบริหารเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง คือ พนักงานส่วนตำบล²⁴

จะเห็นได้ว่า ด้านโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีส่วนประกอบ 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารและอีกส่วนหนึ่งเป็นพนักงานประจำท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

1. ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ คือ พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล

²⁴ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546, (ละเชิงเทรา : บริษัทโรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด, 2546), หน้า 12 - 22.

ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมรวมไปถึงการควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหาร คือ กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ วางระเบียบงาน สั่ง อนุญาต อนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้ง และถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดไว้ในมาตรา 66 - 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546²⁵ มีดังนี้

1. พัฒนาตำบลโดยครอบคลุมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุมทุก ๆ ด้านมิใช่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เพียงซ่อม หรือ สร้างถนน สะพาน น้ำกิน น้ำใช้เท่านั้น การที่กฎหมายกำหนดหน้าที่ไว้อย่างครอบคลุมเช่นนี้ ซึ่งให้เห็นเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตระหนักถึงความสำคัญและความรับผิดชอบที่ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

2. จัดให้มีเส้นทางคมนาคมทางน้ำและทางบก อีกทั้งดูแลรักษาความสะอาดของเส้นทางคมนาคม สวนสาธารณะ โดยการจัดที่ทิ้งขยะ เก็บกวาดขยะมูลฝอยบนถนนและทางน้ำรวมถึง การดูแลสวนสาธารณะ โดยเฉพาะบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยตลาด สถานที่ทำการค้า บริเวณโรงงาน อุตสาหกรรม โรงเรียน หรือบริเวณสวนสาธารณะทั้งตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนของประชาชน ซึ่งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลกำลังเป็นปัญหาที่ใหญ่โตรุนแรง และมีอัตราการขยายตัวของปัญหาเพิ่มมากขึ้นตามความเจริญของชุมชน

3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อที่เกิดขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะชั้นที่ 1 ที่มีรายได้ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไปมี "สวนสาธารณะสุข" ซึ่งมีพนักงานส่วนตำบลด้านสาธารณสุข ทำหน้าที่นี้โดยตรง ฉะนั้น อบต. ชั้น 1 จึงสามารถตั้งงบประมาณรองรับงานด้านสาธารณสุขได้ ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 2 - 5 อาจตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนสำนักงานสาธารณสุข ภายในตำบล กลุ่มองค์กรเอกชนในเขตตำบล เช่น หมออาสาหมู่บ้าน อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 22 - 25.

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในเขตตำบล เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ภัยจากพายุลมแรง ซึ่งก่อความเสียหายแก่ประชาชน โดยการป้องกันไฟไหม้อาจดำเนินการ จัดหา รถดับเพลิงประจำองค์การบริหารส่วนตำบล จัดหาเครื่องดับเพลิงเบื้องต้นประจำไว้ตามจุดชุมชน ต่าง ๆ เช่น ชุมชนที่อยู่อาศัย บริเวณตลาดการค้า รวมถึงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย พลเรือนประจำตำบล ส่วนสาธารณภัยอย่างอื่น เช่น น้ำท่วม พายุลมแรง แม้จะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถป้องกันไว้ ล่วงหน้าได้ เช่น กรณีพื้นที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลริมแม่น้ำหรือริมเขื่อนกักเก็บน้ำ หากมีประวัติการ เกิดพายุฝนน้ำท่วมอาจป้องกันไว้ล่วงหน้า เช่น ก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วม หรือตั้งงบประมาณ รอรับไว้กรณีฉุกเฉินในหมวดงบกลางก็ได้

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาแก่ประชาชน ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน และการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยอาจสนับสนุนได้โดยการตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนการศึกษา ให้แก่เด็ก ๆ ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเขตตำบล เช่น อุดหนุนวัสดุการเรียนการสอน อุดหนุนกิจกรรมการเรียน การสอน อุดหนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมเด็กนักเรียน สนับสนุนงบประมาณ การศึกษาผู้ใหญ่ (ของ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน) การฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ ของกลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรีในหมู่บ้าน ทุกกลุ่มที่มี หน่วยราชการอื่นเข้ามาส่งเสริม และถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

5. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยให้ความสำคัญกับการ พัฒนาการคน โดยเฉพาะกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสในสังคม แม้ปัจจุบันมีพัฒนาชุมชนและสาธารณสุข ตำบลคอยดำเนินการพัฒนาอยู่แล้วแต่การดำเนินการของหน่วยราชการดังกล่าว มีขอบเขตที่จำกัด มาก ดังนั้นจึงมีกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชนหรือการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประจำตำบล มักจะติดขัดด้วยงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

6. คุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตตำบล เช่น ป่าไม้ลำ ้วย ถ้ำธาร แร่ธาตุ (ทรัพยากรที่อยู่ในดิน) เป็นต้น อาจกล่าวได้ง่าย ๆ ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในสภาพที่ดี หรืออาจเป็นการ จัดทำโครงการบำบัดน้ำเสีย การสนับสนุนซื้อเครื่องมือตรวจวัดน้ำเสีย ตรวจวัดมลพิษของอากาศ ตรวจวัดระดับความดังของเสียง ซึ่งในเรื่องเหล่านี้มักเป็นการตั้งงบประมาณสนับสนุนหน่วย ราชการที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้

7. ส่งเสริมสนับสนุนและบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น เช่น จัดงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีลอยกระทง ส่งเสริมประชาชนท้องถิ่นในการ ผลิตเครื่องใช้จากวัสดุธรรมชาติ เช่น เครื่องจักสาน ไม้กวาด สุ่มไก่ ชูศรีรับแขก ไม้ไผ่ กระเช้าหวาย อย่างนี้เป็นต้น

8. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร เมื่อหน่วยงานจังหวัดเชียงใหม่มีงบประมาณจัดงานฤดูหนาว งานไม้ดอกไม้ประดับ แต่มีไม่เพียงพอจำเป็นต้องหางบประมาณในการจัดงานเพิ่มเติมและได้ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็จะสนับสนุนงบประมาณให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ตามฐานะการเงินการคลังต่อไป

สรุปข้างต้นได้ว่า หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่น คือ

1. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ในด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมือง ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบลการพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหาร ให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชน

3. การพัฒนาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

4. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบล มีการดำเนินงานกิจกรรม หรือ โครงการพัฒนาในองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ต้องฟังความต้องการของประชาชนของทุกกลุ่มเป้าหมาย

2. ต้องจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยใช้ข้อมูลจากความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลอื่นประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

3. ต้องจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายจ่ายเพิ่มเติม และการจัดทำข้อบัญญัติตำบล

4. ต้องดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมในท้องถิ่นด้วยตนเอง

5. ต้องบริหารงานกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาตำบล และข้อบังคับ

- เรื่องความซื่อสัตย์และความโปร่งใส

- การลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกเพื่อประชาชน

- การให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและแก้ไขปัญหาเดือดร้อนของประชาชน

- การบริหารภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ต้องประสานแผนงาน โครงการ และงบประมาณกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมของท้องถิ่น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นข้างต้น จะเห็นได้ว่าการมอบอำนาจหรือกระจายอำนาจของรัฐบาลเป็นเพียงบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น จัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับความบังคับบัญชาของราชการบริหารส่วนกลางเพียงแต่อยู่ในความดูแลเท่านั้น แต่ลักษณะของประชาธิปไตยที่ดีควรให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีโอกาสที่ปกครองและบริหารงานงานของท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นและให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

2.5 แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่

2.5.1 ลักษณะของแผนพัฒนาสามปี

แผนพัฒนาสามปี เป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดที่ว่า ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่ง ๆ จะมีแนวทางการปฏิบัติได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/กิจกรรม ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ต้องการ ในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์ในที่สุด

นอกจากนั้น แผนพัฒนาสามปีเป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาสามปี ในปีที่จะทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณเพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น โครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาสามปี โดยเฉพาะในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสามปีนั้น ควรมีสภาพความพร้อมอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. มีความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยควรมีการประเมินถึงความเป็นไปได้ของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากโครงการ/กิจกรรม
2. กิจกรรมที่อยู่ในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสามปี ควรมีความพร้อมในเรื่องรูปแบบและรายละเอียดทางเทคนิคพอสมควร เพื่อให้สามารถกำหนดรายการ ในแผนพัฒนาที่จะนำไปใช้จัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีต่อไป

แผนพัฒนาสามปี มีลักษณะกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นเอกสารที่แสดงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
2. เป็นเอกสารที่แสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนและมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่ดำเนินการ

3. เป็นเอกสารที่แสดงโครงการกิจกรรมการพัฒนาที่จะดำเนินการเป็นห้วงระยะเวลาสามปี

4. เป็นเอกสารที่จะแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

2.5.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

1. เพื่อเป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตาวีไกล มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ปัญหาความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นต้น

2. เพื่อให้เกิดการยอมรับแนวคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง 'ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดร' จึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์กรยุคปัจจุบัน

3. เพื่อให้การดำเนินการของการบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

4. เพื่อเป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้นเป็นการจำแนกงานแต่ละแผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

5. เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎีหลักการและงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุป ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

2.5.3 ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2548

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมประชาคมท้องถิ่น กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมทั้ง

สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมประเด็น หลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาแผนพัฒนาสามปี เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

4. ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติ และประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีต่อไป

2.5.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัด เชียงใหม่ ประกอบไปด้วย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต อบต. 1,330 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ 390 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 29.32 ของจำนวนหลังคาเรือน

2. ด้านเศรษฐกิจ

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายจากการทำการเกษตร ทำนา ข้าวไร่ และจากทำสวนลำไย และปลูกถั่วเหลือง เป็นต้น แต่รายได้ของเกษตรกรยังไม่ดีพอ เนื่องจากกลไกการตลาด บางปีมี ผลผลิตมาก ทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตรกรรม ผู้บริโภคตื่นกลัว เนื่องจากเกษตรกรใช้สารเคมีในการเกษตรกรรมมากเกินไป

3. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต อบต. ทุ่งปี เน้นการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตตำบลทุ่งปี ให้ดีขึ้น และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินก็มีตำรวจบ้าน จำนวน 50 นาย และ อปพร. จำนวน 87 นาย เข้าสำรวจตรวจตราพื้นที่แต่ละหมู่บ้าน โดยจัดเวรผลัดเปลี่ยนกัน โดยมีเป้าหมายจะเพิ่มจำนวนตำรวจบ้านเป็น 110 นาย และเพิ่มจำนวน อปพร. เป็น 150 นาย โดยจะมีการอบรมสำหรับผู้ที่สมัครใหม่ และอบรมทบทวนสำหรับสมาชิกเดิม

ด้านสุขภาพ ทาง อบต.ก็ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และการจัดการแข่งขันกีฬา โดยได้สนับสนุนงบประมาณ และส่งพนักงานเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นประจำทุกปี ทั้งกีฬาท้องถิ่นระหว่างประชาชน – นักเรียน กีฬากระชับความสัมพันธ์ระหว่างท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่วาง โดยแต่ละครั้งจะมีผู้เข้าร่วมงานประมาณ 600 คน ทางด้านสุขภาพตามข้อมูล จปฐ.

4. ด้านบุคลากร

แบ่งเป็น 4 ส่วนประกอบด้วย

- พนักงานส่วนตำบล จำนวน 13 คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 2 คน
- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 6 คน

โดยแยกเป็น 4 ส่วน คือ

1. ส่วนสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 8 คน
2. ส่วนการคลัง จำนวน 6 คน
3. ส่วนโยธา จำนวน 5 คน
4. ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 7 คน

5. ด้านงบประมาณ

งบประมาณที่ได้รับจัดสรรต่อปี โดยแยกการจัดสรรได้ดังนี้

เงินรายได้จากการจัดเก็บ และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เป็นจำนวนเงิน 7,049,000 บาท²⁶

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นุทอง เนตรสว่าง ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ประชาสังคมกับการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลยางนึ่ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า “ความเป็นประชาสังคมของประชาชนในเขตเทศบาลยางนึ่ง อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก การพัฒนาทางด้านกายภาพและสภาพแวดล้อม ทางสังคมและเศรษฐกิจ และในการวางแผน พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางด้านการเมืองการบริหาร พบว่าอยู่ใน

²⁶ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี, แผนพัฒนาสามปี, (เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี, 2551), หน้า 1-7.

เกณฑ์ระดับน้อย สภาพโดยรวมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในความเป็นประชาสังคม หากท้องถิ่นเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมมากกว่านี้”²⁷

ไพรินทร์ วรานันตกุล ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา” พบว่า “ประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา อยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นด้วยกับการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำมากกว่าด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะเรื่องการขุดลอกคูคลองเห็นว่าเทศบาลทำได้ดีและเกิดประโยชน์ส่วนด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา มี 2 ด้านที่สำคัญ คือ ด้านให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสวนสาธารณะยังไม่เพียงพอ และเห็นว่าเทศบาลไม่ค่อยดูแลความสะอาดของสวนสาธารณะ อีกด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยคือ ด้านให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ราษฎรไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา”²⁸

สมเด็จ ปินทะยา ได้ทำการศึกษา “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารในภาพรวมอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับ คือ การศึกษาและการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี สาธารณสุข การบริหารบุคลากร การพัฒนาคุณภาพชีวิต”²⁹

พลอากาศเอก สมเกียรติ จันท์หล้า ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของชุมชนในการจัดการโครงการเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลฝายกวาง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่า “ประชากรในชุมชนมีความเห็นว่าโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของชุมชนได้ ชุมชนมีความเป็นอิสระในการจัดการโครงการจากภาครัฐโดย

²⁷ นูทอง เนตรสว่าง, “ประชาสังคมกับการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2548, 87 หน้า.

²⁸ ไพรินทร์ วรานันตกุล, “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม), (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์), 2542, 91 หน้า.

²⁹ สมเด็จ ปินทะยา, “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 97 หน้า.

องค์การบริหารส่วนตำบลหรือภาครัฐได้นำนโยบายมา เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมโดยให้ชุมชน เป็นผู้คิด ผู้ทำเอง

ผลสำเร็จของผลงานจึงเกิดจากชุมชน ประกอบกับปัจจัยส่วนบุคคลทำให้เกิดความแตกต่างใน ความเป็นอิสระในการจัดการ โครงการเศรษฐกิจพอเพียง คือ อาชีพ รายได้ เพศ และระดับการศึกษา³⁰

บัญชา ประดิษฐสุวรรณ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของประชาสังคมในจังหวัดนครสวรรค์” ผลการศึกษาพบว่า “การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของประชาสังคม ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของประชาสังคมและ จะต้องมีการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการร่วมกันแก้ไขปัญหาของชุมชน ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการเกิดจากการที่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในเรื่องของประชาสังคมและการดำเนินงานสร้างเสริมความเข้มแข็งของประชาสังคมในอนาคต เป็นสิ่งที่จำเป็นและจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง”³¹

อรอนงค์ ธรรมกุล ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนา ท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า “ผู้นำและสมาชิกขององค์กรชาวบ้านมีบทบาทร่วมกันปฏิบัติ กิจกรรม มีผลประโยชน์ร่วมกัน และร่วมประเมินสรุปผลกิจกรรมที่ดำเนินการ โดยมีรูปแบบที่ เป็นไปตามระเบียบ ข้อตกลงของกลุ่ม ในขณะที่มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่น การขาดแหล่งทุนใน การนำไปใช้ประกอบอาชีพ ความผูกพันเป็นเครือญาติกัน การมีปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการได้รับการ สนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรเอกชน จึงทำให้ผลที่ตามมานั้นเกิดความเข้มแข็ง ของสมาชิกกลุ่ม มีการบริหารกิจกรรมของกลุ่มอย่างเป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงจากภาครัฐ/ เอกชน และทำให้เกิดความรัก ความรับผิดชอบภายในกลุ่มอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น”³²

³⁰พ.อ.อ. สมเกียรติ จันทร์หล้า, “บทบาทของชุมชนในการจัดการ โครงการเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝายควาง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 84 หน้า.

³¹บัญชา ประดิษฐสุวรรณ, “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ประชาสังคมในจังหวัดนครสวรรค์”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 79 หน้า.

³²อรอนงค์ ธรรมกุล, “การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น”, วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 112 หน้า.

ทิพย์ภาเวช ฌ เชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาคมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า “สมาชิกประชาคมทั้งในระดับหมู่บ้านและตำบลต่างมี

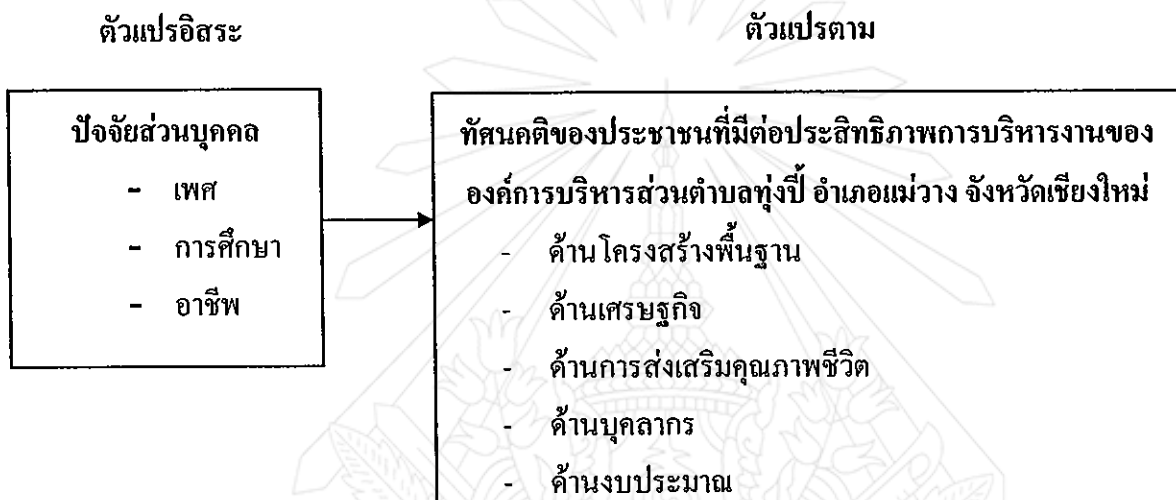
ความเห็นว่ประชาคมเป็นเสมือนตัวแทนของประชาชน ที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชน ได้ดีกว่ารูปแบบของภาคราชการ โดยเสนอแผนงาน/โครงการ ของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบล จะทำให้โครงการต่าง ๆ ได้รับการผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม”³³

³³ทิพย์ภาเวช ฌ เชียงใหม่, “การมีส่วนร่วมของประชาคมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 97 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยได้ศึกษาจากแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี³⁴ โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2.1 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

³⁴ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี, แผนพัฒนาสามปี, อ้างแล้ว, หน้า 1-7.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3,802 คน โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่าง 364 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการสุ่มที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่ามีใครจะเป็นประชากร และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น เมื่อพบใครที่แจกแบบสอบถามคนนั้นเป็นตัวอย่าง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ คนไหนไม่ตอบก็หาคนใหม่จนกว่าจะได้ครบตามจำนวนที่คำนวณไว้แต่ละหมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นสัดส่วนประชากรใน 12 หมู่บ้าน เพื่อทำการเก็บให้ครบตามจำนวน 364 คน เพื่อให้ได้ตัวแทนที่แท้จริง มีการกำหนดความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ 0.05 โดยใช้สูตรของทาโรยามานะ (Taro Yamana) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N= จำนวนประชากร

e= ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{3,802}{1 + 3,802(0.05)^2}$$

$$= 364 \text{ คน}$$

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ประชากร(n)
1	บ้านปางขี้เหล็ก	191	$\frac{191(364)}{3,802} = 3,802 \approx 18$
2	บ้านหนองเย็น	334	$\frac{334(364)}{3,802} = 3,802 \approx 32$
3	บ้านพันคน	343	$\frac{343(364)}{3,802} = 3,802 \approx 33$
4	บ้านกลางดง	274	$\frac{274(364)}{3,802} = 3,802 \approx 26$
5	บ้านทุ่งปี่	309	$\frac{309(364)}{3,802} = 3,802 \approx 30$
6	บ้านนาทราย	338	$\frac{338(364)}{3,802} = 3,802 \approx 32$
7	บ้านแพะประทาน	483	$\frac{191(364)}{3,802} = 3,802 \approx 46$
8	บ้านทุ่งป่าคาใต้	409	$\frac{191(364)}{3,802} = 3,802 \approx 39$
9	บ้านริมวาง	252	$\frac{252(364)}{3,802} = 3,802 \approx 24$
10	บ้านแสนคำ	368	$\frac{368(364)}{3,802} = 3,802 \approx 35$
11	บ้านทุ่งป่าคาเหนือ	228	$\frac{228(364)}{3,802} = 3,802 \approx 22$
12	บ้านหนองป่าคา	273	$\frac{273(364)}{3,802} = 3,802 \approx 26$
	รวม	3,802	รวม 364

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) เชิงปริมาณ (Quantitative) เป็นคำถามปลายปิด และเป็นแบบคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น โดยแบ่งเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม เป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นตัวเลขและความหมายคือ

5	หมายถึง	ทัศนคติของประชาชนมากที่สุด
4	หมายถึง	ทัศนคติของประชาชนมาก
3	หมายถึง	ทัศนคติของประชาชนปานกลาง
2	หมายถึง	ทัศนคติของประชาชนน้อย
1	หมายถึง	ทัศนคติของประชาชนน้อยที่สุด

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.50 - 5.00	ระดับทัศนคติมากที่สุด
3.50 - 4.49	ระดับทัศนคติมาก
2.50 - 3.49	ระดับทัศนคติด้านกลาง
1.50 - 2.49	ระดับทัศนคติน้อย
1.00 - 1.49	ระดับทัศนคติน้อยที่สุด ¹

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

¹ ธานินทร์ ศิลป์จารุ, คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, (นนทบุรี : โรงพิมพ์นิตดาการพิมพ์, 2546), หน้า 364.

3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1 ศึกษาจากตำราเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของค์การบริหารส่วนตำบล

3.4.2 กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

3.4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและวิจารณ์ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสม

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงอีกครั้งให้ตรงกับหัวข้อการวิจัย วัตถุประสงค์ และแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทุก ๆ ด้านให้มากที่สุด

3.4.5 เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้

1) นายชุมพล อินแก้ว	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี
2) ดร. ตระกูล ชำนาญ	หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา วิทยาลัยศาสนศาสตร์
3) ผศ. อัครชัย ชัยแสวง	อาจารย์ประจำ วิทยาเขตล้านนา

3.4.6 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) จำนวน 30 ชุดกับประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจริง นำแบบสอบถามที่ได้มาแก้ไขให้เหมาะสม เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ทดสอบ จำนวน 30 ชุด มาหาค่าอัลฟ่าสัมประสิทธิ์ได้เท่ากับ 0.8810

3.4.8 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บและรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.5.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ และขออนุญาตเก็บข้อมูลประชาชน

3.5.2 ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล คือผู้วิจัยเอง ได้แจกแบบสอบถามประชาชนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างไปยังผู้ให้ข้อมูล จำนวน 364 คน

3.5.3 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชาชนมาวิเคราะห์ด้วยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้หาค่าความถี่และค่าร้อยละแล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเขมบองใหม่ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนแล้วเสนอเป็นความเรียงเชิงวิเคราะห์

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขจากประชาชน โดยการหาค่าความถี่แล้วเสนอแบบตาราง

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ เมื่อกำหนดหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิจัย 2 ประเภท คือ

1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กับตัวแปรที่เป็นตารางเดียว

2) สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ ค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ 2 กลุ่ม ค่า F-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และหาค่าความแปรปรวน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี่ อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี่ อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยพื้นฐาน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี่ อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากประชาชนที่มาใช้บริการจำนวน 364 คน แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ T (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ป้อนข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ทศนคติของประชาชนที่มีประสิทธิภาพต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี้อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้ค่า t - test และใช้ค่า F - test (One - way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างองค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี้อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ป้อนข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี้อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	144	39.60
หญิง	220	60.40
รวม	364	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 และเพศชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.60

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	57	15.70
มัธยมศึกษา	21	5.80
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	45.30
ปริญญาตรี	58	15.90
ปริญญาโท	63	17.30
รวม	364	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 รองลงมา มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 ระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ระดับประถมศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	108	29.70
ค้าขาย	89	24.50
เกษตรกร	42	11.50
พนักงานบริษัทเอกชน	31	8.50
รับจ้างทั่วไป	81	22.30
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.60
รวม	364	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 อาชีพเกษตรกร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตอนที่ 2 ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ผลรวมทุกด้าน

ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	2.92	0.61	ปานกลาง
ด้านเศรษฐกิจ	2.31	0.45	น้อย
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.15	0.67	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	2.44	0.39	น้อย
ด้านงบประมาณ	3.11	0.55	ปานกลาง
รวม	2.78	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านบุคลากร และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ทัศนคติของประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การก่อสร้างการปรับปรุงถนนหนทางของ อบต.ท่าน ได้รับความสะดวกและใช้การได้ดี	2.79	0.51	ปานกลาง
2. ความสามารถในการดูแลการก่อสร้างระบบประปาชนบทของ อบต. ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.85	0.57	ปานกลาง
3. โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติของ อบต. ปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.79	0.60	ปานกลาง
4. อบต. สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขยายไฟฟ้าในชุมชน	3.24	0.94	ปานกลาง
5. โครงการก่อสร้างด้าน โครงสร้างพื้นฐานของอบต. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ร่วมคิดร่วมทำเป็นอย่างมาก	2.95	0.80	ปานกลาง
รวม	2.92	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยรวมมีระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขยายไฟฟ้าในชุมชน โครงการก่อสร้างด้าน โครงสร้างพื้นฐานของ อบต. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ร่วมคิดร่วมทำเป็นอย่างมาก ความสามารถในการดูแลการก่อสร้างระบบประปาชนบทของ อบต. ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการก่อสร้างการปรับปรุงถนนหนทางของ อบต.ท่าน ได้รับความสะดวกและใช้การได้ดี เท่ากับ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติของ อบต.ปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ

ทัศนคติของประชาชนด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อบต. ส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพเสริมหลังฤดูการเก็บเกี่ยว	2.55	0.58	ปานกลาง
2. อบต. ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพของราษฎรในตำบล	2.15	0.47	น้อย
3. อบต. ให้ความสำคัญและส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน	2.30	0.64	น้อย
4. อบต. ให้ความสำคัญอุดหนุนและส่งเสริมกลุ่มอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ	2.25	0.62	น้อย
รวม	2.31	0.57	น้อย

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพเสริมหลังฤดูการเก็บเกี่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ อบต. ให้ความสำคัญและส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน อบต. ให้ความสำคัญอุดหนุนและส่งเสริมกลุ่มอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และ อบต. ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพของราษฎรในตำบล

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ทศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ทัศนคติของประชาชนด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันท่านคิดว่า โรงเรียน ได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ	3.35	0.79	ปานกลาง
2. การส่งเสริมประสิทธิภาพของประชาชนด้านการกีฬา อบต. สนับสนุนและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	3.30	0.96	ปานกลาง
3. อบต. มีความสามารถดูแลและป้องกันโรคไข้เลือดออกด้านการกำจัดขุยถาย	3.35	0.85	ปานกลาง
4. การบริหารงานด้านอาหารเสริม (นม) ท่านคิดว่า อบต. บริหาร ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	3.30	0.96	ปานกลาง
5. การบริหารด้านสังคมสงเคราะห์การจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้ป่วยโรคเอดส์และคนพิการทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.20	0.98	ปานกลาง
6. อบต. สามารถจัดการแข่งขันกีฬาภายในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.25	0.99	ปานกลาง
7. ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูด้านสุขภาพอนามัยให้ทั่วถึง เช่น ยา รักษาโรค ที่อยู่อาศัย	3.20	0.81	ปานกลาง
8. อบต. ท่านให้การส่งเสริม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา	2.70	0.84	ปานกลาง
9. อบต. ท่านมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	2.74	0.77	ปานกลาง
รวม	3.15	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านคุณภาพชีวิต โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันท่านคิดว่า โรงเรียน ได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ อบต. มีความสามารถดูแลและป้องกันโรคไข้เลือดออกด้านการกำจัดขุยถาย การบริหารงานด้านอาหารเสริม (นม) ท่านคิดว่า อบต. บริหาร ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การบริหารด้านสังคม

สงเคราะห์การจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้ป่วย โรคเอดส์และคนพิการทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูด้านสุขภาพอนามัยให้ทั่วถึง เช่น ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย อบต. ท่านมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และอบต. ท่านให้การส่งเสริม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร

ทัศนคติของประชาชนด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. พนักงานส่วนตำบลของอบต. มีความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย	2.40	0.73	น้อย
2. ท่านมีความประทับใจในการบริการของพนักงาน	2.01	0.67	น้อย
3. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ควรมีการอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน	3.14	0.96	ปานกลาง
4. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ให้บริการ เกี่ยวกับการขออนุมัติขออนุญาต เช่น การก่อสร้าง การเสียภาษี	2.25	0.59	น้อย
5. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีเพียงพอดต่อการบริการแก่ประชาชน	2.34	0.57	น้อย
6. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีกิริยามารยาท พุดจาและเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มาใช้บริการ	2.54	0.59	ปานกลาง
รวม	2.44	0.39	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ควรมีการอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน และพนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีกิริยามารยาท พุดจาและเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มาใช้บริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือ พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีเพียงพอดต่อการบริการแก่ประชาชน ท่านมีความประทับใจในการบริการของพนักงาน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ

ทัศนคติของประชาชนด้านงบประมาณ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. งบประมาณของ อบต. ถือเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.29	0.95	ปานกลาง
2. การวางแผนการบริหารงานงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.79	0.61	มาก
3. การใช้จ่ายงบประมาณ อบต. ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของประชาชน	3.34	0.79	ปานกลาง
4. อบต. สามารถตั้งงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้	3.04	0.80	ปานกลาง
5. การที่ อบต. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ	2.99	0.77	ปานกลาง
6. ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.	2.24	0.62	น้อย
รวม	3.11	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการบริหารงานงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การใช้จ่ายงบประมาณ อบต. ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของประชาชน งบประมาณของ อบต. ถือเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อบต. สามารถตั้งงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ การที่ อบต. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4. 10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	2.85	0.40	ปานกลาง
หญิง	220	2.85	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4. 11 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	2.85	0.40	0.13	.895
หญิง	220	2.85	0.39		

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	2.92	0.62	ปานกลาง
หญิง	220	2.92	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	2.92	0.62	0.12	.900
หญิง	220	2.92	0.60		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	2.29	0.45	ปานกลาง
หญิง	220	2.32	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	2.29	0.45	-0.53	.594
หญิง	220	2.32	0.45		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	3.15	0.69	ปานกลาง
หญิง	220	3.15	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทักษะคิดต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	3.15	0.69	0.01	.986
หญิง	220	3.15	0.66		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทักษะคิดต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	2.44	0.40	ปานกลาง
หญิง	220	2.44	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	2.44	0.40	-0.04	.968
หญิง	220	2.44	0.39		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 20 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	144	3.13	0.54	ปานกลาง
หญิง	220	3.10	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4. 21 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	144	3.13	0.54	0.64	.522
หญิง	220	3.10	0.55		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	2.77	0.40	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	2.97	0.30	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	2.87	0.38	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	2.88	0.33	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	2.79	0.46	ปานกลาง
รวม	364	2.85	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	846.84	4	211.70	1.504	.201
ภายในกลุ่ม	50549.56	359	140.80		
รวม	51396.4	363			

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	2.82	0.62	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	3.07	0.49	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	2.92	0.60	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	2.95	0.51	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	2.92	0.67	ปานกลาง
รวม	364	2.92	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4. 25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.80	4	7.20	.767	.547
ภายในกลุ่ม	3370.87	359	9.39		
รวม	3399.67	363			

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 26 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	2.33	0.44	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	2.36	0.43	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	2.30	0.46	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	2.28	0.42	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	2.30	0.46	ปานกลาง
รวม	364	2.31	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4. 27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.07	4	.51	.157	.960
ภายในกลุ่ม	1184.17	359	3.29		
รวม	1186.24	363	3.8		

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 28 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	3.01	0.69	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	3.38	0.41	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	3.20	0.65	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	3.20	0.63	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	3.00	0.77	ปานกลาง
รวม	364	3.15	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4. 29 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	340.13	4	85.03	2.339	.055
ภายในกลุ่ม	13053.78	359	36.36		
รวม	13393.91	363	121.39		

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	2.38	0.42	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	2.56	0.29	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	2.44	0.40	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	2.47	0.42	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	2.45	0.42	ปานกลาง
รวม	364	2.44	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	21.82	4	5.45	.953	.434
ภายในกลุ่ม	2056.46	359	5.72		
รวม	2078.28	363			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	57	3.08	0.51	ปานกลาง
มัธยมศึกษา	21	3.07	0.61	ปานกลาง
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	165	3.14	0.52	ปานกลาง
ปริญญาตรี	58	3.13	0.55	ปานกลาง
ปริญญาโท	63	3.05	0.64	ปานกลาง
รวม	364	3.11	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	19.80	4	4.95	.445	.776
ภายในกลุ่ม	3993.35	359	11.12		
รวม	4013.15	363			

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	2.87	0.39	ปานกลาง
ค้าขาย	89	2.90	0.34	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	2.79	0.42	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	2.79	0.50	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	2.85	0.35	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	2.73	0.56	ปานกลาง
รวม	364	2.85	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	747.21	4	149.44	1.056	.384
ภายในกลุ่ม	50649.19	359	141.47		
รวม	51396.4	363			

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	2.99	0.58	ปานกลาง
ค้าขาย	89	2.92	0.59	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	2.82	0.62	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	2.78	0.69	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	2.94	0.56	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	2.78	0.91	ปานกลาง
รวม	364	2.92	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	47.86	4	9.57	1.022	.404
ภายในกลุ่ม	3351.81	359	9.36		
รวม	3399.67	363			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	2.34	0.43	ปานกลาง
ค้าขาย	89	2.29	0.47	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	2.30	0.46	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	2.30	0.40	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	2.30	0.47	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	2.25	0.44	ปานกลาง
รวม	364	2.31	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.30	4	.66	.20	.962
ภายในกลุ่ม	1182.94	359	3.30		

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	3.16	0.68	ปานกลาง
ค้าขาย	89	3.29	0.58	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	3.05	0.71	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	3.02	0.85	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	3.12	0.60	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	2.88	0.90	ปานกลาง
รวม	364	3.15	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	300.99	4	60.20	1.646	.147
ภายในกลุ่ม	13092.92	359	36.57		
รวม	13393.91	363			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	2.46	0.37	ปานกลาง
ค้าขาย	89	2.41	0.38	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	2.42	0.45	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	2.47	0.52	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	2.46	0.33	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	2.42	0.54	ปานกลาง
รวม	364	2.44	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.70	4	1.34	.232	.949
ภายในกลุ่ม	2071.59	359	5.78		
รวม	2078.29	363			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รับราชการ	108	3.09	0.60	ปานกลาง
ค้าขาย	89	3.19	0.44	ปานกลาง
เกษตรกรรม	42	2.97	0.59	ปานกลาง
พนักงานบริษัทเอกชน	31	3.10	0.53	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	81	3.13	0.57	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.08	0.54	ปานกลาง
รวม	364	3.11	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ จำแนกตามอาชีพ

ระดับการศึกษา	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	50.96	4	10.19	.921	.467
ภายในกลุ่ม	3962.18	359	11.06		
รวม	4013.14	363	21.25		

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านงบประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ศึกษาวิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด(Open Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอข้อเสนอแนะข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และความคิดเห็นอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 4) ด้านบุคลากร และ 5) ด้านงบประมาณ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหา	ความถี่
1. ขาดแคลนท่อระบายน้ำ ในฤดูฝนทำให้น้ำท่วมถนนและบ้านประชาชน	85
2. โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ	40
3. โคมไฟสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ	67
แนวทางแก้ไข	ความถี่
1. ควรก่อสร้างรางระบายภายในหมู่บ้านเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในหมู่บ้าน	85
2. เพิ่มตู้โทรศัพท์สาธารณะ โดยให้ อบต. ประสานกับทางองค์การโทรศัพท์	40
เพิ่มจุดในการติดตั้งโคมไฟสาธารณะภายในหมู่บ้าน	67

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คือ ขาดแคลนท่อระบายน้ำ ในฤดูฝนทำให้น้ำท่วมถนนและบ้านประชาชน รองลงมา คือ โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ และอันดับสุดท้าย คือ โคมไฟสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาด้าน โครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คือ ควรก่อสร้างรางระบายภายในหมู่บ้านเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในหมู่บ้าน รองลงมา คือ เพิ่มตู้โทรศัพท์สาธารณะ โดยให้ อบต. ประสานกับทางองค์การ โทรศัพท์ เพิ่มจุดในการติดตั้งโคมไฟสาธารณะภายในหมู่บ้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ ของประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับรูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test, F-test นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 220 คน ระดับการศึกษา อนุปริญญาเทียบเท่า จำนวน 165 คน มีอาชีพรับราชการ จำนวน 108 คน

ตอนที่ 2 ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัย พบว่า ทักษะจิตของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.78 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.92 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อบต. สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้าได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เช่นการขยายไฟฟ้าในชุมชน ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ ของ อบต.ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.31 มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า และส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ อบต. ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพของราษฎรในตำบล

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.15 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า อบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันท่านคิดว่าโรงเรียนได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ อบต. ท่านให้การส่งเสริมและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา

ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.44 มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ควรมีการอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ อบต. ให้บริการ เกี่ยวกับการขออนุมัติ ขออนุญาต เช่น การก่อสร้าง การเสียภาษี

ด้านงบประมาณ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.11 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจากค่าเฉลี่ย พบว่า การวางแผนการบริหารงานงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วม และรับรู้การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ มีความไม่แตกต่างกันในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

2) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ มีความไม่แตกต่างกันในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

3) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ มีความไม่แตกต่างกันในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

4) ด้านบุคลากร พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ มีความไม่แตกต่างกันในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

5) ด้านงบประมาณ พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ มีความไม่แตกต่างกันในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการมีทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้คือ

1. ขาดแคลนท่อระบายน้ำ ในฤดูฝนทำให้น้ำท่วมถนนและบ้านประชาชน
2. โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ
3. โคมไฟสาธารณะไม่เพียงพอต่อความต้องการ

แนวทางแก้ไขด้าน โครงสร้างพื้นฐาน มีดังต่อไปนี้

1. ควรก่อสร้างรางระบายภายในหมู่บ้านเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในหมู่บ้าน
2. เพิ่มตู้โทรศัพท์สาธารณะโดยให้ อบต. ประสานกับทางองค์การโทรศัพท์
3. เพิ่มจุดในการติดตั้งโคมไฟสาธารณะภายในหมู่บ้าน

ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ มีดังต่อไปนี้

1. สินค้าทางการเกษตรตกต่ำ
2. ขาดงบประมาณในการฝึกอบรมและดูแลรักษาพืชผลทางการเกษตร

แนวทางแก้ไขด้านเศรษฐกิจนั้น มีดังต่อไปนี้

1. ควรจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์หมู่บ้าน ดูแลด้านผลผลิตทางการเกษตร

ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีดังต่อไปนี้คือ

1. ได้รับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง
2. มีมลพิษทางอากาศจากควันและฝุ่นละออง

แนวทางแก้ไขด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขให้ครบทุกหมู่บ้านเพื่อให้ดูแลประชาชนอย่างทั่วถึง
2. มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมควบคุมเชื้อมลพิษทางอากาศ เช่น การเผาขยะในที่โล่งแจ้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี

ปัญหาที่สำคัญที่เกี่ยวกับด้านบุคลากรมีดังต่อไปนี้คือ

1. บุคลากรยังไม่เพียงพอกับปริมาณ

แนวทางแก้ไขด้านบุคลากร มีดังต่อไปนี้

1. ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอกับปริมาณงาน

ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับด้านงบประมาณมีดังต่อไปนี้คือ

1. งบประมาณไม่กระจายทั่วถึงในแต่ละด้านที่ต้องการ

แนวทางแก้ไขด้านงบประมาณ มีดังต่อไปนี้

1. ควรจัดสรรงบประมาณในแต่ละด้านให้เหมาะสมกว่านี้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงบประมาณ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจ และด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก อบต.ทุ่งปี เป็น อบต.ขนาดเล็ก จึงมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ จึงไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในตำบลทุ่งปี ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ข้อมูลที่พบจากการวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และถ้าพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากผลการวิจัยทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจาก โครงสร้างพื้นฐานของอบต.ไม่ว่าจะเป็นระบบไฟฟ้า ถนน ประปา อยู่ในขั้นตอนของการพัฒนา จึงทำให้ผลการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อของด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ข้อที่สูงสุดได้แก่ข้อ 4 คือ อบต.สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขยายไฟฟ้าในชุมชน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเรื่องที่ อบต. เอาใจใส่พัฒนาระบบไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ข้อที่ต่ำที่สุด คือ การ

ก่อสร้างปรับปรุงถนนทั้งนี้เนื่องจากถนนคือสิ่งที่ประชาชนคาดหวังที่จะได้รับจากอบต. มากที่สุด และอบต. จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการจึงทำให้ประชาชนพอใจข้อดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำสุดซึ่งสอดคล้องกับ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดไว้ในมาตรา 66 - 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ซึ่งสรุปว่า “ต้องบริหารงานกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับเรื่องความซื่อสัตย์และความโปร่งใส การลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกเพื่อประชาชน การให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน ระดับต่ำสุดได้แก่ 2.79 คือ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติของ อบต. ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่า บางครั้งใน โครงการบาง โครงการที่ อบต. ได้จัดขึ้นไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้ แต่มีงานบางงานที่ไม่อาจพัฒนาตามความต้องการของประชาชนเช่น การขาดงบประมาณ ควรที่จะเพิ่มงบประมาณในโครงการขุดลอกลำน้ำวางเพื่อป้องกันการเกิดน้ำท่วม เพื่อให้ประชาชนไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่จะต้องมาประสบภัยน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นประจำ ควรให้ทางกรมส่งเสริมปกครองเพิ่มงบประมาณส่วนนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิมและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของไพรินทร์ วรณันตกุล ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารงานเทศบาลนครยะลาอยู่ในระดับปานกลางโดยเห็นด้วยกับการบริหารงานของคณะผู้บริหารด้านการให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและการขุดลอกคูคลอง

ด้านเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.31 เมื่อพิจารณารายข้อค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ 2.55 คือ อบต. ส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพเสริมหลังฤดูการเก็บเกี่ยว แสดงให้เห็นว่า อบต. นั้นให้ความสำคัญและส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน เพื่อให้กลุ่มแม่บ้านนั้นมีรายได้เพื่อมาจุนเจือรายได้แก่ครอบครัวแต่ข้อที่ต่ำที่สุดของด้านนี้คือ ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากอบต. ทุ่งปี เป็นอบต. ที่มีพื้นที่เพาะปลูกหอมเป็นจำนวนมากจึงทำให้ประชาชนคาดหวังในข้อนี้สูงแต่ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณจึงทำให้ไม่สามารถสนองตอบประชาชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดไว้ในมาตรา 66 - 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ที่ว่า “ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยเฉพาะกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสในสังคม แม้ปัจจุบันมีพัฒนาชุมชนและสถานีอนามัยประจำตำบล คอยดำเนินการพัฒนาอยู่แล้วแต่การดำเนินการของหน่วยราชการดังกล่าว มีขอบเขตที่จำกัดมาก ดังนั้นจึงมีกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น เช่น

กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชนหรือการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบล” แต่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุดได้แก่ 2.15 เรื่อง อบต. ส่งเสริมการทำนุบำรุงรักษาชีวิตภาพของราษฎรในตำบล แสดงเห็นว่า อบต.ทุ่งปี่ ยังมีข้อบกพร่องในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ ควรให้ อบต.ทุ่งปี่ มีการส่งเสริมให้ประชาชนใช้ทรัพยากรธรรมชาติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเกิดรายได้ตลอดปี และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเด็จพระเทพฯ ทักษะคติของประชาชนต่อการบริหารเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการศึกษพบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลอยู่ในระดับน้อย

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.15 เมื่อพิจารณารายข้อค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ 3.35 คือ มีอบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันโรงเรียนได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็น อบต. นั้นมีประสิทธิภาพในการบริหารเรื่องการถ่ายโอนกลางวันให้กับโรงเรียน อบต. นั้นให้ความสำคัญกับนักเรียน เพราะว่าจะเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้าเพื่อจะได้พัฒนาประเทศชาติต่อไป แต่ข้อที่ต่ำที่สุดของด้านนี้คือส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนาที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากงบประมาณถูกนำไปใช้ด้านอื่นๆจึงทำให้ข้อนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ประชาชนพอใจด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผลการวิจัยข้อนี้จึงต่ำสุดของด้านนี้ซึ่งสอดคล้องกับ อนก เหล่าธรรมทัศน์ ซึ่งสรุปว่า “ด้านประสิทธิภาพการบริการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจการบริหารงานบางส่วนให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐานการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ให้บริการให้มากขึ้นรวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบ” และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในรายข้อคือ 2.70 เรื่อง อบต.ให้การส่งเสริมและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ทำให้เห็นว่า การบริหารในเรื่องนี้ยังมีข้อบกพร่องเรื่องการอนุรักษ์พระพุทธศาสนา ไม่สอดคล้องกับ สมเด็จพระเทพฯ ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่” ซึ่งผลการศึกษพบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลอยู่ในระดับดี

ด้านบุคลากร จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.44 เมื่อพิจารณารายข้อค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ 3.14 คือ พนักงานส่วนตำบลของ อบต.ควรมีการอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน เพื่อดูแลและเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มาใช้บริการในอบต. แต่ข้อที่ต่ำที่สุดของด้านนี้ คือ ความประทับใจในการบริการของพนักงานที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก อบต.ทุ่งปี่ เป็นอบต.ขนาดเล็กจึงมีพนักงานน้อยจึงทำให้การบริการไม่ทั่วถึงและทันท่วงทีด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ข้อนี้มีผลการวิจัยรายข้อค่าที่ต่ำสุดของด้านนี้ ซึ่งไม่

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเด็จพระ ปิ่นททยา ซึ่งสรุปว่า ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานของเทศบาลอยู่ในระดับดี

ด้านงบประมาณ จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.11 เมื่อพิจารณารายข้อค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ 3.79 คือ การวางแผนการบริหารงาน งบประมาณของ อบต.สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นปัจจัย ที่ทำให้การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่า อบต. สามารถตั้ง งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนทำให้ประชาชนนั้นมีทัศนคติหรือพึง พพอใจที่ อบต. มีงบประมาณมาพัฒนาหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ได้กำหนดไว้ในมาตรา 66 - 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ที่กล่าวว่า “ต้องประสานแผนงาน/ โครงการ และงบประมาณกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เข้าไปสนับสนุนกิจกรรมของ ท้องถิ่น”ค่าเฉลี่ยต่ำสุดในรายข้อ คือ 2.99 เรื่อง การที่ อบต.สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่า อบต.ต้องปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ก่อนที่จะสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และการถ่ายโอน ภารกิจเป็นสำคัญ

จากการตั้งสมมติฐาน เมื่อพิจารณาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

เปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลทั้งปี อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยพื้นฐานได้แก่ เพศ การศึกษา และอาชีพ ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นได้ว่า ทั้ง ปัจจัยพื้นฐานที่กล่าวมาที่ไม่มีความแตกต่างกันเพราะว่า มีทัศนคติในทิศทางเดียวกัน จึง ไม่มีความ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทิพย์ภาวเวช ฌ เชียงใหม่ ที่กล่าวว่า “สมาชิกประชาคมทั้งในระดับ หมู่บ้านและตำบลต่างมีความเห็นว่าประชาคมเป็นเสมือนตัวแทนของประชาชน ที่สามารถแก้ไข ปัญหาของชุมชนได้ดีกว่ารูปแบบของภาคราชการ โดยเสนอแผนงาน/โครงการ ของชุมชนต่อ องค์การบริหารส่วนตำบล จะทำให้โครงการต่าง ๆ ได้รับการผลักดันให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม” ทำให้ทุกคนมีทัศนคติเหมือนกันและมีความเห็นว่าทุกคนสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ดีกว่า ภาคราชการ จึงทำให้โครงการต่าง ๆ ที่ได้รับเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะแนวส่งเสริมสามารถแยกประเด็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อที่ 3 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ ของ อบต.ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ควรก่อสร้างระบายภายในหมู่บ้านเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในหมู่บ้าน

2. ผลการวิจัย พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ด้านเศรษฐกิจ ข้อที่ 2 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อบต. ส่งเสริมการทำปศุสัตว์สุขภาพของราษฎร ในตำบล ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมการทำปศุสัตว์สุขภาพของราษฎรให้มาก

3. ผลการวิจัย พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ข้อที่ 8 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อบต. ท่านให้การส่งเสริม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้มากยิ่งขึ้น

4. ผลการวิจัย พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ด้านบุคลากร ข้อที่ 4 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ให้บริการ เกี่ยวกับการขออนุมัติ ขออนุญาต เช่น การก่อสร้าง การเสียภาษี ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรปรับปรุงลดขั้นตอนระยะเวลาการขออนุมัติ และการอนุญาตการเสียภาษี

5. ผลการวิจัย พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ด้านงบประมาณ ข้อที่ 5 มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การที่ อบต. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เสียงความสหายให้มากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการวิจัยต่อเนื่องต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาทัศนคติของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแม่วางที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแม่วางว่าเป็นอย่างไร

2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี ว่าผู้บริหารจะบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปีเป็นในทิศทางใด

บรรณานุกรม

1.ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

เฉลียว บุรีภักดี. วิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุรุสภา, 2517.

ชำนาญ ชูบุญรณ์. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจการปกครองกฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2503.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพินเนส พรินต์ติ้งเซ็นเตอร์ จำกัด, 2539.

เชิขรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. 100 ปีของการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440-2540, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2539), หน้า 156.

ชานินทร์ ศิลป์จารุ. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. นนทบุรี : โรงพิมพ์นิต้าการพิมพ์.

ปธาน สุวรรณมงคล. มอกรการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นผ่านนโยบายรัฐบาลตั้งแต่ปี 2475 – 2538 ใน 14 ปี รัฐศาสตร์ มสธ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร, 2543.

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.

ประกษาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทคนิค , 2531.

สงวนศรี วิรัชชัย. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร, 2527.

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม . พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546. ฉะเชิงเทรา : บริษัท โรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด, 2546.

สมคิด บางโม. หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด. 2539.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาการพิมพ์,
2531.

สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2522.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การบริหารจัดการ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2533.

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี่. แผนพัฒนาสามปี. เชียงใหม่ : องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี่,
2551.

อนงค์ทิพย์ เอกแสงศรี. การประเมินโครงการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.

อนงก เหล่าธรรมทัศน์. การเมืองของพลเมือง. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2543.

2) บทความในวารสาร

จิตยา สุวรรณะชญ. “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม”. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. ปี
ที่ 17 ฉบับที่ 4 ตุลาคม 2520 : 602-603.

3) บทความจากเว็บไซต์

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน, 14 มกราคม พ.ศ. 2550,

<<http://www.kunkroo.com/admin1.html> > (23 January 2009)

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น,กรม. “จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”, 1 มีนาคม 2549,

<[http://www.thailocaladmin.go.th/upload/schemaID\[14\]/.](http://www.thailocaladmin.go.th/upload/schemaID[14]/.)> (1 March 2006)

4) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานวิจัย

ทิพย์ภาเวช ฌ เชียงใหม่. “การมีส่วนร่วมของประชาคมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”.
การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2544.

นุทอง เนตรสว่าง. “ประชาสังคมกับการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลยาง
เม็ง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.

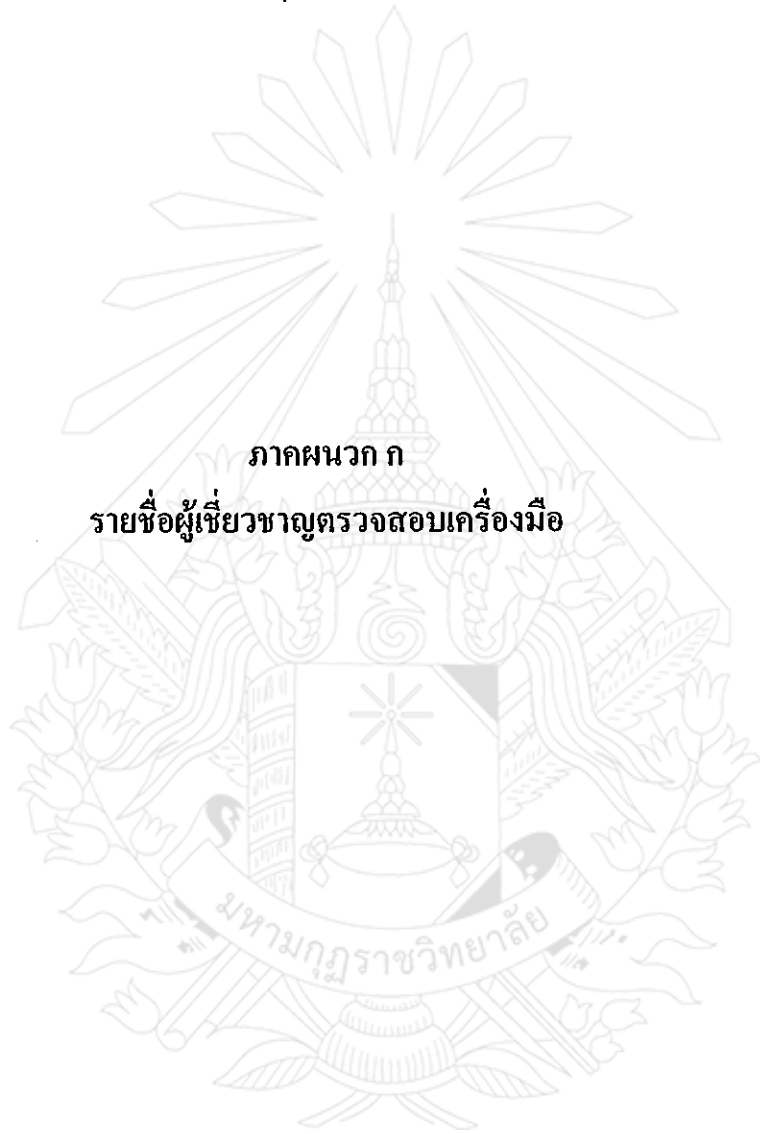

- บัณฑูร ประคิษฐสุวรรณ. “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาสังคม ในจังหวัดนครสวรรค์”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- ปฐวี แสงฉาย. “ทัศนคติของเกษตรกรผู้ปลูกชา (เมี่ยง) ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ตำบลป่าแม่ อำเภอมะเด่ง จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.
- ไพรินทร์ วรณันตกุล. “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลนครยะลา”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, 2543.
- สมเด็จ ปิ่นทะยา. “ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอยอมทอง จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- สมเกียรติ จันทร์หัตถ์, พ.อ.อ. “บทบาทของชุมชนในการจัดการ โครงการเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลฝายกวาง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- อรอนงค์ ธรรมกุล. “การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสวง

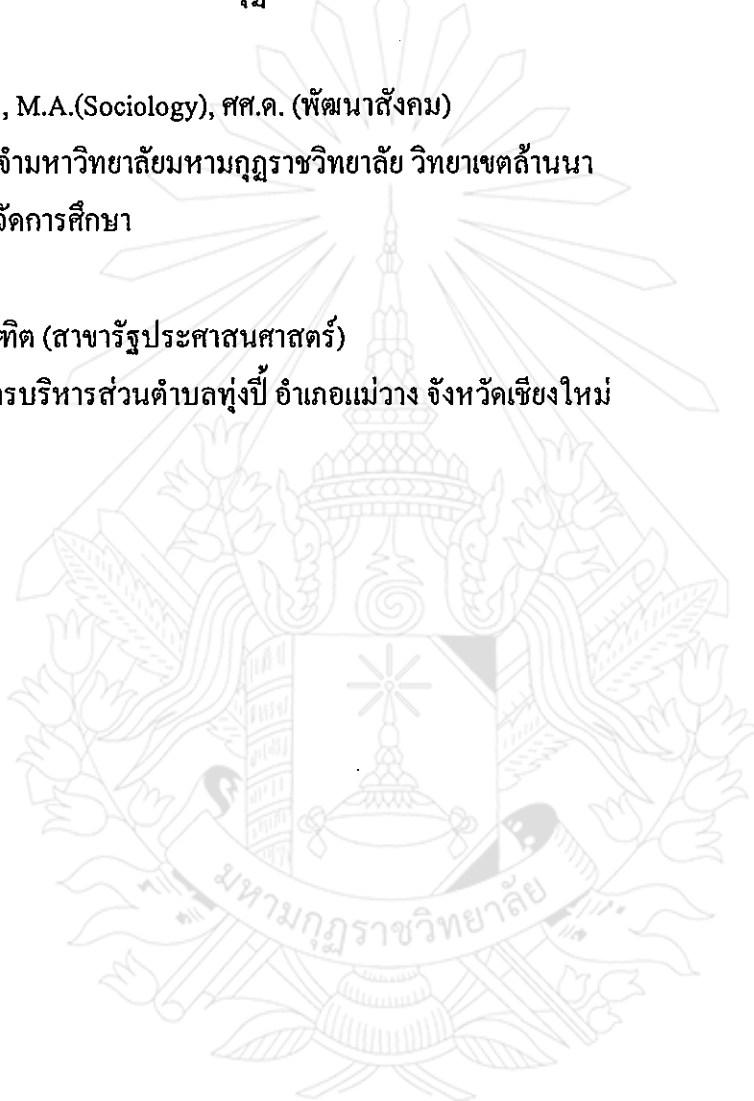
- อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (บาลี – สันสกฤต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

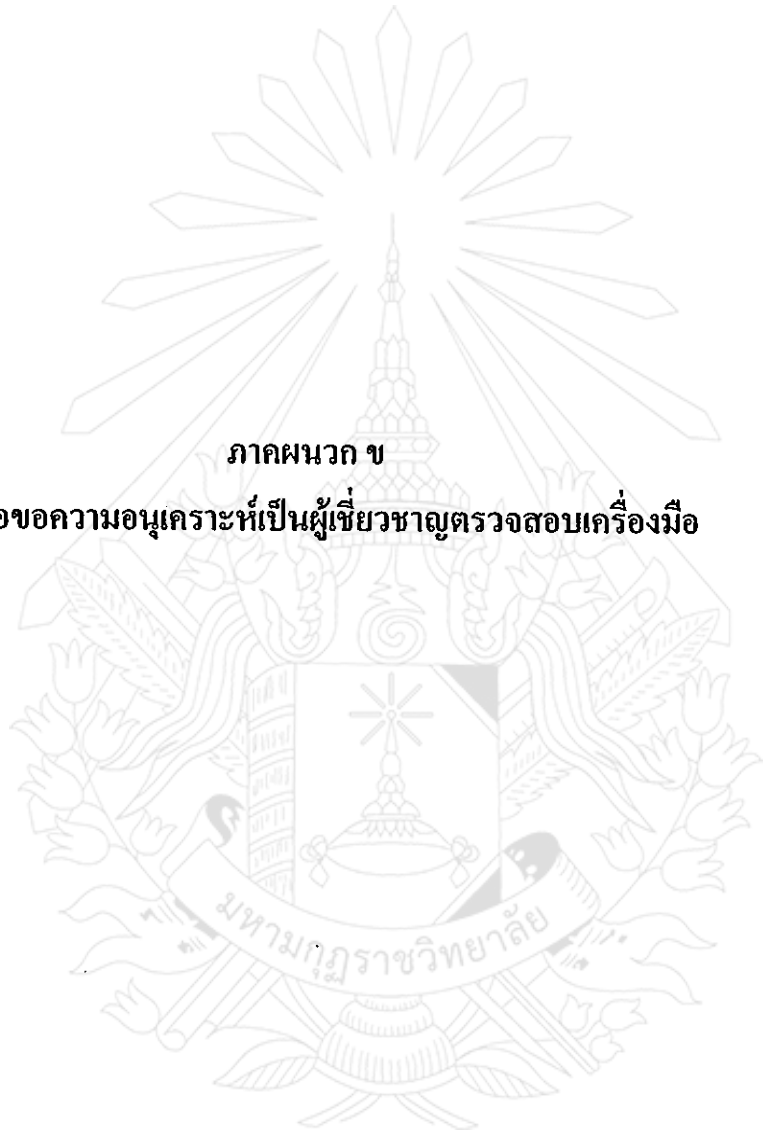
2. ดร. ตระกูล ชำนาญ

- ป.ธ.7, ศน.บ, M.A.(Sociology), ศศ.ค. (พัฒนาสังคม)
- อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา

3. นายชุมพล อินแก้ว

- ปริญญาบัณฑิต (สาขารัฐประศาสนศาสตร์)
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

4 ตุลาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายชุมพล อินแก้ว

ศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางอาภาภรณ์ จันทร์งาม เป็น
นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204070 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
เรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง
จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร และ พระปลัดบุญธรรม
บุญธรรมโมอาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือ
ในครั้งนี และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาวิริศศักดิ์ สุรเมธี)

เลขาธิการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษานิติตติวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/364 วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสวง

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่านางอภาภรณ์ จันทร์งาม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204070 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์เรื่อง ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้นักศึกษาผู้นั้นอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมิินทร์ สันติทฤษฎีกร และ พระปลัดบุญธรรม ปุณฺณธมฺโม อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุเมธ)

เลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/363 วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์ตระกูล ชำนาญ

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองนางสาวภาภรณ์ จันทร์งาม เป็น
นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5012204070 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์
เรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหู่่งปี อำเภอแม่วาง
จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร และ พระปลัดบุญธรรม
บุญธรรมโม อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ
ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวีรศักดิ์ สุรมณี)

เลขาธิการโครงการบัณฑิตศึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

แบบสอบถาม

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี
อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องวงเล็บ)

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. ระดับการศึกษา

( ) ระดับประถมศึกษา

( ) ระดับมัธยมศึกษา

( ) อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

( ) ระดับปริญญาตรี

( ) ระดับปริญญาโท

( ) สูงกว่าปริญญาโท

3. อาชีพ

( ) รับราชการ

( ) พนักงานรัฐวิสาหกิจ

( ) ค้าขาย

( ) รับจ้างทั่วไป

( ) เกษตรกรรม

( ) ประกอบธุรกิจส่วนตัว

( ) พนักงานบริษัทเอกชน

( ) นักเรียน นิสิต นักศึกษา

( ) พนักงานราชการ

( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ทักษะคิของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี
อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นหัวข้อ	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. การก่อสร้างการปรับปรุงถนนหนทางของ อบต.ท่าน ได้รับความสะดวกและใช้การได้ดี					
2. ความสามารถในการดูแลการก่อสร้างระบบประปา ชนบทของ อบต. ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. การถ่ายโอนโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลอง ธรรมชาติของ อบต.ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. อบต. สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้า ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขยายไฟฟ้าในชุมชน					
5. โครงการก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐานของอบต. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ร่วมคิดร่วมทำเป็นอย่าง มาก					
ด้านเศรษฐกิจ					
6. อบต. ส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพเสริมหลังฤดู การเก็บเกี่ยว					
7. อบต. ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพของราษฎรใน ตำบล					
8. อบต. ให้ความสำคัญและส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน					
9. อบต. ให้ความสำคัญอุดหนุนและส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
10. อบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันท่านคิดว่า โรงเรียนได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมี ประสิทธิภาพ					

ประเด็นหัวข้อ	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
11. การส่งเสริมประสิทธิภาพของประชาชนด้านการกีฬา อบต. สนับสนุนและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ					
12. อบต. มีความสามารถดูแลและป้องกันโรคไข้เลือดออกด้านการกำจัดขุยลาย					
13. การบริหารงานด้านอาหารเสริม (นม) ท่านคิดว่า อบต. บริหารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ					
14. การบริหารด้านสังคมสงเคราะห์การจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้ป่วยโรคเอดส์และคนพิการทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
15. อบต. สามารถจัดการแข่งขันกีฬาภายในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
16. ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูด้านสุขภาพอนามัยให้ทั่วถึง เช่น ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย					
17. อบต. ท่านให้การส่งเสริม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา					
18. อบต. ท่านมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
ด้านบุคลากร					
19. พนักงานส่วนตำบลของอบต. มีความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย					
20. ท่านมีความประทับใจในการบริการของพนักงาน					
21. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ควรมีการอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน					
22. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ให้บริการ เกี่ยวกับการขออนุมัติ ขออนุญาต เช่น การก่อสร้าง การเสียภาษี					

ประเด็นหัวข้อ	ระดับทัศนคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
23. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีเพียงพต่อการบริการแก่ประชาชน					
24. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีกิริยามารยาท พุดจาและเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มาใช้บริการ					
ด้านงบประมาณ					
25. งบประมาณของ อบต. ถือเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากหรือน้อย					
26. การวางแผนการบริหารงานงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27. การใช้จ่ายงบประมาณ อบต. ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของประชาชน					
28. อบต. สามารถตั้งงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาคาความเดือดร้อนของประชาชนได้					
29. การที่ อบต. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ					
30. ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหา

.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา

.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหา

.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ด้านบุคลากร

ปัญหา

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ด้านงบประมาณ

ปัญหา

.....

.....

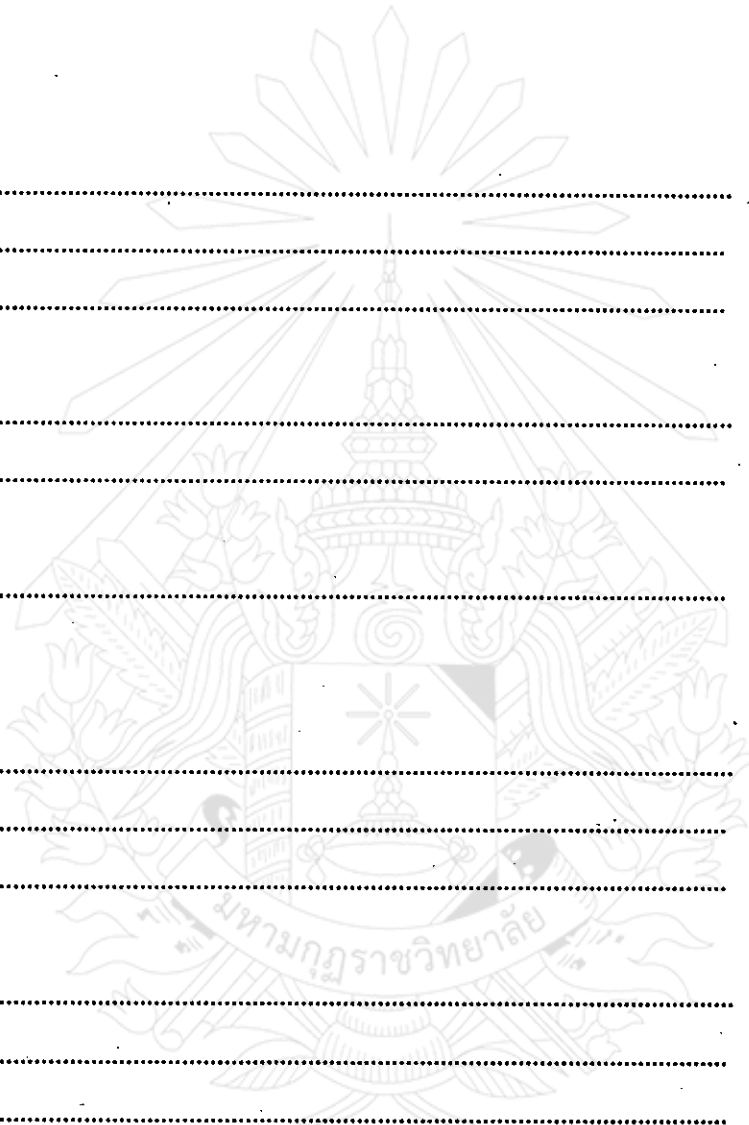
.....

แนวทางแก้ไข

.....

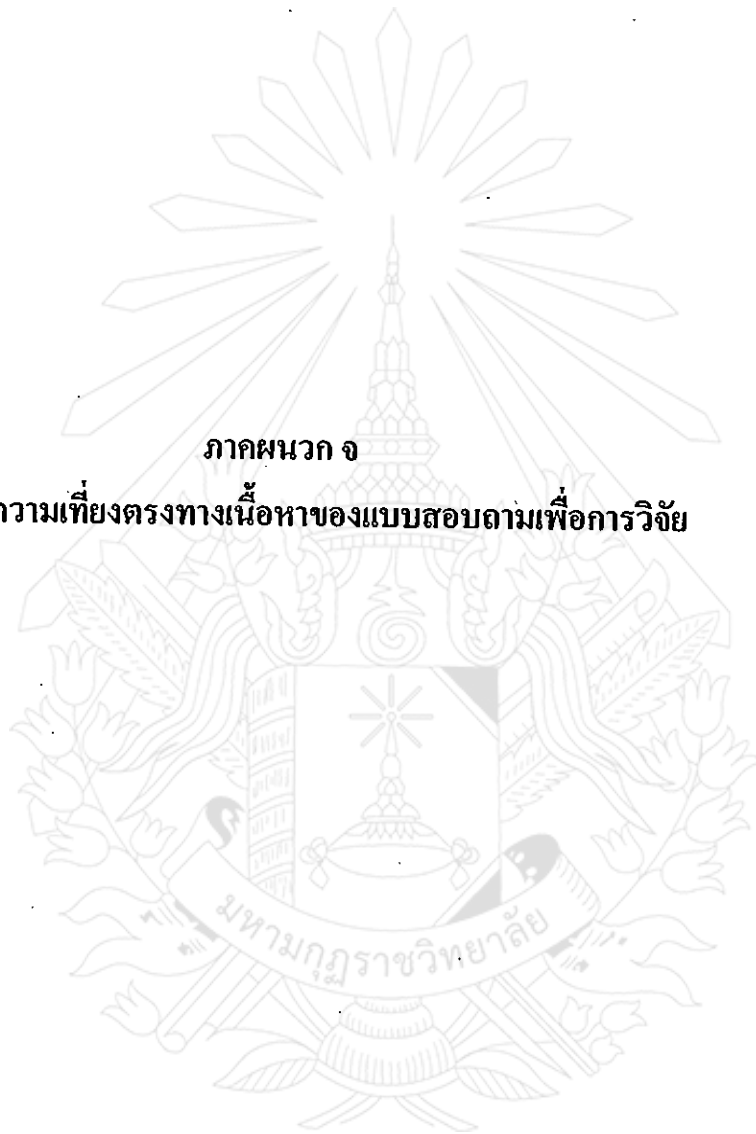
.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ
นางอากาศรณ์ จันทร์งาม

ภาคผนวก จ
วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ชื่อเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่” ชื่อนักศึกษา นาง อาภาภรณ์ จันทร์งาม รุ่นที่ 5/2550
สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง

1. ชื่อสกุล-ของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสง
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาอาจารย์ใหญ่
2. ชื่อสกุล-ของผู้เชี่ยวชาญ ดร. ตระกูล ชำนาญ
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ, หัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
3. ชื่อสกุล-ของผู้เชี่ยวชาญ นายชุมพล อินแก้ว
ตำแหน่งปัจจุบัน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

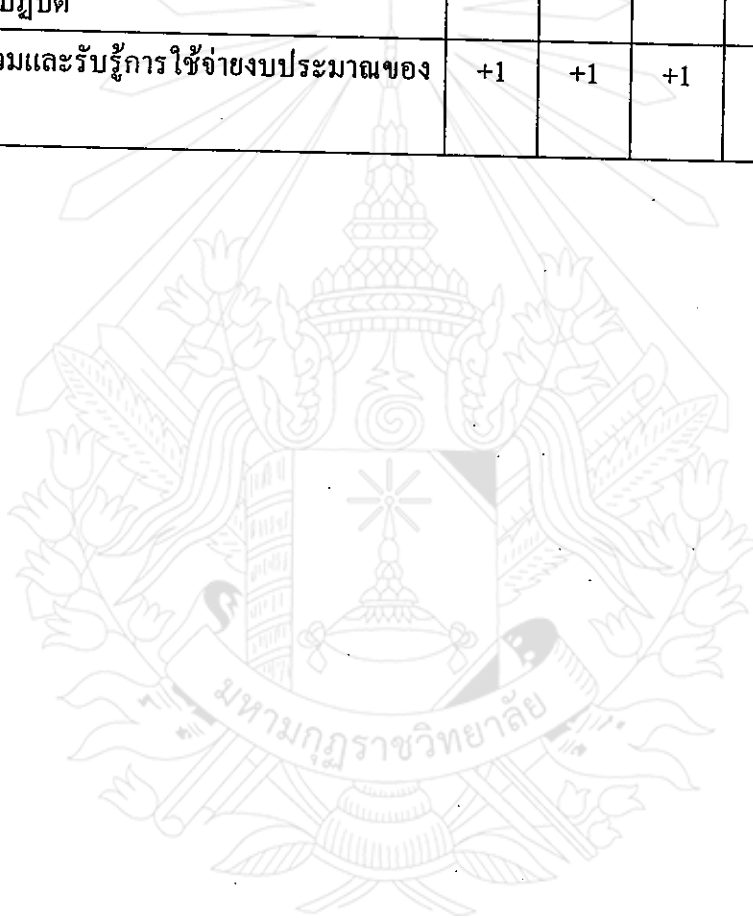
แบบวัดของการวิจัยตอนที่ 2 ทำขึ้นเพื่อให้ผู้ตอบได้วัดระดับการทัศนคติของประชาชนที่มี
ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่
ในแต่ละหัวข้อหากท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเห็นว่าคำถามในข้อใดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการ
วิจัยตามความคิดเห็นของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องความคิดเห็น

ให้คะแนน +1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน -1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
1. การก่อสร้างการปรับปรุงถนนหนทางของ อบต. ท่าน ได้รับความสะดวกและใช้การได้ดี	+1	+1	+1	1
2. ความสามารถในการดูแลการก่อสร้างระบบประปาชนบท ของ อบต. ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
3. การถ่ายโอนโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลอง ธรรมชาติของ อบต. ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
4. อบต. สามารถดูแลและดำเนินการขยายขอบเขตไฟฟ้าได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขยายไฟฟ้าในชุมชน	+1	+1	+1	1
5. โครงการก่อสร้างด้าน โครงสร้างพื้นฐานของอบต. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ร่วมคิดร่วมทำเป็นอย่าง มาก	+1	+1	+1	1
6. อบต. ส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลมีอาชีพเสริมหลังฤดูการ เก็บเกี่ยว	+1	+1	+1	1
7. อบต. ส่งเสริมการทำปศุสัตว์ของราษฎรในตำบล	+1	+1	+1	1
8. อบต. ให้ความสำคัญและส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้าน	+1	+1	+1	1
9. อบต. ให้ความสำคัญอุดหนุนและส่งเสริมกลุ่มอาชีพอย่าง มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
10. อบต. ได้รับการถ่ายโอนอาหารกลางวันท่านคิดว่า โรงเรียนได้รับความสะดวกในการบริหารอย่างมี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
11. การส่งเสริมประสิทธิภาพของประชาชนด้านการกีฬา อบต. สนับสนุนและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
12. อบต. มีความสามารถดูแลและป้องกันโรคไข้เลือดออก ด้านการกำจัดยุงลาย	+1	+1	+1	1
13. การบริหารงานด้านอาหารเสริม (นม) ท่านคิดว่า อบต. บริหารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
14. การบริหารด้านสังคมสงเคราะห์การจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้ป่วยโรคเอดส์และคนพิการทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
15. อบต. สามารถจัดการแข่งขันกีฬาภายในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
16. ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูด้านสุขภาพอนามัยให้ทั่วถึง เช่น ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย	+1	+1	+1	1
17. อบต. ท่านให้การส่งเสริม และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา	+1	+1	+1	1
18. อบต. ท่านมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	+1	+1	+1	1
19. พนักงานส่วนตำบลของอบต. มีความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย	+1	+1	+1	1
20. ท่านมีความประทับใจในการบริการของพนักงาน	+1	+1	+1	1
21. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ควรมีการอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานบริการประชาชน	+1	+1	+1	1
22. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. ให้บริการ เกี่ยวกับการขออนุมัติ ขออนุญาต เช่น การก่อสร้าง การเสียภาษี	+1	+1	+1	1
23. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีเพียงพอต่อการบริการแก่ประชาชน	+1	+1	+1	1
24. พนักงานส่วนตำบลของ อบต. มีกิริยามารยาท พุดจาและเอาใจใส่ต่อประชาชนที่มาใช้บริการ	+1	+1	+1	1
25. งบประมาณของ อบต. ถือเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล ได้มีประสิทธิภาพมากหรือน้อย	+1	+1	+1	1
26. การวางแผนการบริหารงานงบประมาณของ อบต. สามารถทำให้แผนงาน/โครงการสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
27 การใช้จ่ายงบประมาณ อบต. ดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของประชาชน	+1	+1	+1	1
28 อบต. สามารถตั้งงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้	+1	+1	+1	1
29 การที่ อบต. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ	+1	+1	+1	1
30 ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.	+1	+1	+1	1

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล : อากาศรณ์ จันทร์งาม
- วัน เดือน ปีเกิด : 17 กุมภาพันธ์ 2506
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2524 : มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2526 : มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัด โนนทัยพ่าย อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2528 : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การเชียงใหม่
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. 2537 : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขารัฐประศาสนศาสตร์
- ประวัติการทำงาน
- พ.ศ. 2551 : ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปี อำเภอแม่วาง
จังหวัดเชียงใหม่

